

No. 47329

**Estonia
and
Israel**

Convention between the Republic of Estonia and the State of Israel for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income (with protocol). Tallinn, 29 June 2009

Entry into force: *28 December 2009 by notification, in accordance with article 27*

Authentic texts: *English, Estonian and Hebrew*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Estonia, 14 April 2010*

**Estonie
et
Israël**

Convention entre la République d'Estonie et l'État d'Israël tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu (avec protocole). Tallinn, 29 juin 2009

Entrée en vigueur : *28 décembre 2009 par notification, conformément à l'article 27*

Textes authentiques : *anglais, estonien et hébreu*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Estonie, 14 avril 2010*

[ENGLISH TEXT – TEXTE ANGLAIS]

**CONVENTION
BETWEEN
THE REPUBLIC OF ESTONIA
AND
THE STATE OF ISRAEL
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE
PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO
TAXES ON INCOME**

Article 1
Persons covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2
Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or its local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
 - a) in Estonia: the income tax;
 - b) in Israel:
 - (i) the income tax and company tax (including tax on capital gains); and
 - (ii) the tax imposed on gains from the alienation of property according to the Real Estate Taxation Law.
4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their respective taxation laws.

Article 3
General definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a) the term "Estonia" means the Republic of Estonia and, when used in the geographical sense, means the territory of Estonia and any other area adjacent to the territorial waters of Estonia within which, under the laws of Estonia and in accordance with international law, the rights of Estonia may be exercised with respect to the sea bed and its sub-soil and their natural resources;
 - b) the term "Israel" means the State of Israel and when used in a geographical sense comprises the territory in which the Government of the State of Israel has taxation rights, including its territorial sea, as well as those maritime areas adjacent to the outer limit of the territorial sea, including seabed and subsoil thereof over which the State of Israel, in accordance with international law and the laws of the State of Israel, exercises its sovereign or other rights and jurisdiction.

- c) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
 - d) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
 - e) the term "enterprise" applies to the carrying on of any business;
 - f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - h) the term "competent authority" means:
 - (i) in Estonia: The Minister of Finance or his authorized representative;
 - (ii) in Israel: The Minister of Finance or his authorized representative;
 - i) the term "national" means:
 - (i) any individual possessing the citizenship of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
 - j) the term "business" includes the performance of professional services and of other activities of an independent character.
2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4 Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him;
 - b) if he has a permanent home available to him in both States, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - c) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
 - d) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
 - e) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

Article 5
Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term "permanent establishment" includes especially:
 - a) a place of management;
 - b) a branch;
 - c) an office;
 - d) a factory;
 - e) a workshop, and
 - f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:
 - a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or

merchandise belonging to the enterprise;

- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.
6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.
7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

Income from immovable property

- 1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
- 2. The term "immovable property" shall have the meaning, which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, options or similar rights in respect of

immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

Article 7 **Business profits**

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8
Shipping and air transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9
Associated enterprises

1. Where
 - a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits if that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall, if necessary, consult each other.

Article 10
Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed:
 - a) 0 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;
 - b) 5 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State shall be exempt from tax in that State if it is paid:
 - a) to the Government of the other Contracting State or a local authority or the Central Bank thereof;
 - b) to a pension fund or other similar institution providing pension schemes in which individuals may participate in order to secure retirement benefits, where such pension fund or other similar institution is established and controlled in accordance with the laws of the other Contracting State.
4. The term "dividends" as used in this Article means income from shares not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11
Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, interest arising in a Contracting State shall be exempt from tax in that State if it is paid:
 - a) to the Government of the other Contracting State or a local authority or the Central Bank thereof in relation to any loan, debt-claim or credit provided by any such bodies;
 - b) in respect of a loan, debt-claim or credit guaranteed or insured by an institution for financing or insurance of international trade, which is wholly owned by the other Contracting State;
 - c) to a pension fund or other similar institution providing pension schemes in which individuals may participate in order to secure retirement benefits, where such pension fund or other similar institution is established and controlled in accordance with the laws of the other Contracting State.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if interest arising in a Contracting State is paid to a resident of the other Contracting State who is the beneficial owner of the interest and such interest is paid with respect to indebtedness arising on the sale on credit, by that resident, of any merchandise or industrial, commercial or scientific equipment to a resident of the first-mentioned State. In such case the provisions of Article 7 of this Convention shall apply.
5. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. The term "interest" shall not include any income, which is treated as a dividend under the provisions of Article 10. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.
6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises through a permanent establishment situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that

State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12 **Royalties**

1. Royalties arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
2. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
4. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.
5. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13
Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or comparable interests deriving more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment, may be taxed in that other State.
4. Gains derived by an enterprise of a Contracting State operating ships or aircraft in international traffic from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that State.
5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14
Income from employment

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17 and 18, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and
 - b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
 - c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State, may be taxed in that State.

Article 15
Directors' fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 16
Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply to income derived from activities exercised in a Contracting State by an artiste or a sportsman, if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of one or both of the Contracting States or local authorities thereof or by an institution which is recognized by one of the Contracting States as a non-for-profit institution. In such a case, the income shall be taxable in accordance with the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be.

Article 17
Pensions

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18 of this Convention, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, pensions and other payments made under the social security legislation of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 18
Government service

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident and a national of that State.

3. The provisions of Articles 14, 15, 16, and 17 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a local authority thereof.

Article 19
Students

Payments which a student, an apprentice or a trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 20
Professors, Teachers and Researchers

1. A professor, teacher or scientific researcher who visits one of the Contracting States for the purpose of teaching or engaging in a research at a university, college, school or other educational institution recognized by that State, and who immediately before that visit was a resident of the other Contracting State, shall be taxable only in that other State on any remuneration for such teaching or research. However, this paragraph shall apply only for a period not exceeding two years from the date the individual first visits the first-mentioned State for such purpose.

2. The provisions of this Article shall not apply to income from research if such research is not undertaken in the public interest, but primarily for private benefit of a person.

Article 21
Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention, shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

Article 22
Elimination of double taxation

1. In the case of a resident of Estonia double taxation shall be avoided as follows:
 - a) Where a resident of Estonia derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, has been taxed in Israel, Estonia shall, subject to the provisions of sub-paragraph b) exempt such income from tax.
 - b) Where a resident of Estonia derives income which in accordance with the provisions of:
 - (i) sub-paragraph b) of paragraph 2 of Article 10; or
 - (ii) paragraph 2 of Article 11

may be taxed in Israel, Estonia shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in Israel. Such deduction shall not, however, exceed the part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such items of income derived from Israel.

2. In the case of Israel, double taxation shall be eliminated as follows:
 - a) Where a resident of Israel derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, has been taxed in Estonia, Israel shall (subject to the laws of Israel regarding the allowance of a credit of foreign taxes, which shall not affect the general principle contained in this paragraph) allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Estonia.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income which may be taxed in Estonia.

- b) Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Estonia to a company which is a resident of Israel and which owns not less than 25 per cent of the share capital of the company paying the dividend, the credit shall take into account tax paid by that company in respect of its income out of which the dividends were distributed.
3. Where in accordance with any provision of this Convention income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

Article 23
Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.
2. The taxation on a permanent establishment, which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, shall not be less favorably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.
3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 8 of Article 11, or paragraph 5 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.
4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
5. This Article shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

Article 24
Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he

may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavor, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation, which is not in accordance with the Convention. An agreement shall be reached within a period of two years after the question was formally raised by the other competent authority and the agreement shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavor to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 25 **Exchange of information**

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by this Convention, insofar as the taxation there under is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to the taxes referred to in the first sentence. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.
2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

Article 26

Members of diplomatic missions and consular posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27

Entry into force

1. The Contracting States shall notify each other in writing, through diplomatic channels, that the legal procedures required by their law for the entry into force of this Convention have been completed.
2. The Convention shall enter into force on the date of the receipt of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect in both Contracting States
 - a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the Convention enters into force;
 - b) in respect of other taxes on income, for taxes chargeable for any fiscal year beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the Convention enters into force.

Article 28

Termination

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may, after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force, terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year. In such event, the Convention shall cease to have effect:

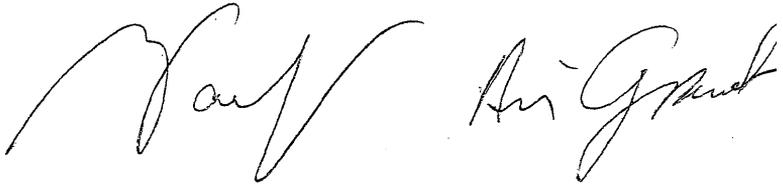
- a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given;

- b) in respect of other taxes on income, for taxes chargeable for any taxation year beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given.

Done in duplicate in Tallinn this 29 day of June 2009, in the Estonian, Hebrew and English languages, all three texts being equally authentic. In the case of divergence between any of the texts, the English text shall prevail.

For the Government of
the Republic of Estonia

For the Government of
the State of Israel

The image shows two handwritten signatures in black ink. The signature on the left is a stylized, cursive signature, likely belonging to a representative of the Government of the Republic of Estonia. The signature on the right is also a cursive signature, likely belonging to a representative of the Government of the State of Israel.

PROTOCOL

At the signing of the Convention between the Republic of Estonia and the State of Israel for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention:

1. Ad Article 4 paragraph 3

- a) Where a person other than an individual is a resident of both Contracting States and the competent authorities are trying to settle the question by mutual agreement, they shall have regard to such factors as the place of effective management, the place where it was incorporated or otherwise constituted and any other relevant factors.
- b) It is understood that the provisions of paragraph 3 are applicable as long as the place of effective management criterion for the determination of residence is not used under the domestic legislation of Estonia. In the case of implementation of such criterion, the competent authority of Estonia shall inform the competent authority of Israel as soon as such criterion is implemented, and the following provisions shall be applicable, instead of the provisions of paragraph 3, from the earliest possible date as determined by the competent authorities of both Contracting States:

"3. Where by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated."

2. Ad Article 15

It is understood that Article 15 shall not apply to any remuneration paid to a member of any board or organ referred to in this Article in connection with his performance of any function other than his function as a member of such body or organ.

3. Prevention of tax evasion or tax avoidance

This Convention shall not prevent a Contracting State from applying its domestic law on the prevention of tax evasion or tax avoidance.

Done in duplicate in Tallinn this 29 day of June 2009, in the Estonian, Hebrew and English languages, all three texts being equally authentic. In the case of divergence between any of the texts, the English text shall prevail.

For the Government of
the Republic of Estonia

For the Government of
the State of Israel

[ESTONIAN TEXT – TEXTE ESTONIEN]

**Eesti Vabariigi
ja
Iisraeli Riigi
vaheline
tulumaksudega topeltmaksustamise vältimise
ning maksudest hoidumise tõkestamise
leping**

Artikkel 1
Lepingu subjekt

Lepingut kohaldatakse selle isiku suhtes, kes on ühe või mõlema lepinguosalise riigi resident.

Artikkel 2
Lepingu ese

1. Lepingut kohaldatakse lepinguosalise riigi või selle kohaliku omavalitsüksuse kehtestatud tulumaksude suhtes, sõltumata nende kogumise viisist.
2. Tulumaksuna käsitatakse tulult või selle osalt võetavat maksu, sealhulgas vallas- või kinnisvara võõrandamisest saadud kasult võetavat maksu.
3. Maksud, mille suhtes lepingut eelkõige kohaldatakse, on:
 - a) Eestis: tulumaks;
 - b) Iisraelis:
 - i) tulumaks ja äriühingumaks (sealhulgas vara võõrandamisest saadud kasu maks) ning
 - ii) kinnisvara maksustamise seaduse alusel kehtestatud vara võõrandamisest saadud kasu maks.
4. Lepingut kohaldatakse ka samasele või sama laadi maksule, mis kehtestatakse olemasoleva maksu asemele või sellele lisaks pärast lepingu allakirjutamist. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud teevad teineteisele teatavaks asjaomaste maksuseaduste iga tähtsa muudatuse.

Artikkel 3
Põhimõisted

1. Kui kontekst ei nõua teisiti, kasutatakse selles lepingus mõisteid järgmises tähenduses:
 - a) *Eesti* tähendab Eesti Vabariiki ja geograafilises mõttes Eesti territooriumi ning Eesti territoriaalvetega külgnevaid alasid, kus Eesti võib oma seaduste kohaselt ja kooskõlas rahvusvahelise õigusega teostada oma õigusi merepõhja ja maapõue ning seal leiduvate loodusvarade suhtes;
 - b) *Iisrael* tähendab Iisraeli Riiki ja geograafilises mõttes selle territooriumi, samuti territoriaalmerd ja välispiiriga külgnevat mereala, sealhulgas merepõhja ja maapõue, kus Iisraeli Riigi valitsusel on maksustamise õigused ja kus Iisraeli Riik kooskõlas rahvusvahelise õiguse ja Iisraeli Riigi seadustega teostab oma suveräänseid või muid õigusi ning jurisdiktsiooni;
 - c) *isik* hõlmab füüsilist isikut, äriühingut ja muud isikute ühendust;
 - d) *äriühing* on juriidiline isik või muu iseseisev majandusüksus, mida maksustatakse kui juriidilist isikut;

- e) *ettevõtja* mõistet kohaldatakse mis tahes äritegevuse suhtes;
 - f) *lepinguosalise riigi ettevõtja* ja *teise lepinguosalise riigi ettevõtja* on kontekstist olenevalt kas ühe või teise lepinguosalise riigi residentist ettevõtja;
 - g) *rahvusvaheline vedu* on lepinguosalise riigi ettevõtja mere- või õhuvedu, välja arvatud juhul, kui mere- või õhuvedu toimub ainult teises lepinguosalisel riigis;
 - h) *pädev ametiisik* on:
 - i) Eestis rahandusminister või tema volitatud esindaja;
 - ii) Iisraelis rahandusminister või tema volitatud esindaja;
 - i) *kodanik* on:
 - i) lepinguosalise riigi kodakondsusega füüsiline isik;
 - ii) juriidiline isik või muu isikute ühendus, mis on asutatud lepinguosalise riigi seaduste alusel;
 - j) *äritegevus* hõlmab kutsetegevust ja ettevõtlust.
2. Kui lepinguosaline riik kasutab lepingut kohaldades selles määratlemata mõistet ja kui kontekstist ei tulene teisiti, lähtub ta lepingus käsitletud maksudega seotud mõistet tõlgendades selle riigi seadustes sellel ajal kasutatud määratlusest, arvestades, et maksuseadustes määratletud mõisted on ülimuslikud teistes seadustes määratletud mõistete suhtes.

Artikkel 4 Resident

1. Selles lepingus tähendab mõiste *lepinguosalise riigi resident* isikut, kes on selle riigi seaduste alusel maksukohustuslane elu- või asukoha, juhtkonna asukoha, asutamise koha või muu sellise kriteeriumi järgi; mõiste hõlmab ka riiki ja kohalikku omavalitsust. Mõiste ei hõlma isikut, kes on selles riigis maksukohustuslane üksnes seetõttu, et tema tuluallikas asub selles riigis.
2. Kui lõike 1 kohaselt on füüsiline isik mõlema lepinguosalise riigi resident, määratakse tema õiguslik seisund järgmiselt:
 - a) ta on selle riigi resident, kus tal on kodu;
 - b) kui tal on kodu mõlemas riigis või tal ei ole kodu kummaski riigis, siis on ta selle riigi resident, millega tal on tihedamad isiklikud ja majanduslikud sidemed (*eluliste huvide keskus*);
 - c) kui eluliste huvide keskust ei ole võimalik kindlaks määrata, siis on ta selle riigi resident, kus ta tavaliselt viibib;
 - d) kui isik viibib tavaliselt mõlemas riigis või kui ta ei viibi tavaliselt kummaski neist, siis on ta selle riigi resident, mille kodanik ta on;

- e) kui isik on mõlema lepinguosalise riigi kodanik või kui ta ei ole kummagi lepinguosalise riigi kodanik, lahendatakse küsimus lepinguosaliste riikide pädevate ametiisikute kokkuleppel.
3. Kui isik on lõike 1 kohaselt mõlema lepinguosalise riigi resident, lahendavad lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud küsimuse kokkuleppe teel; see ei kehti füüsilise isiku kohta.

Artikkel 5 **Püsiv tegevuskoht**

1. Selles lepingus tähendab mõiste *püsiv tegevuskoht* äritegevuse kindlat kohta, mille kaudu täielikult või osaliselt toimub ettevõtja äritegevus.
2. Püsivaks tegevuskohaks peetakse esmajoones:
 - a) juhtkonna asukohta;
 - b) filiaali;
 - c) kontorit;
 - d) tehast;
 - e) töökoda ja
 - f) kaevandust, nafta- ja gaasipuurauku, karjääri või muud loodusvarade kaevandamise kohta.
3. Ehitusplatsi või ehitus- või seadmestamistööid käsitatakse püsiva tegevuskohana üksnes juhul, kui seal tegutsetakse või selliseid töid tehakse üle kaheteistkümne kuu.
4. Eelmistest lõigetest olenemata ei peeta püsivaks tegevuskohaks ettevõtja äritegevuse kindlat kohta, kus:
 - a) ettevõtja kasutab ehitist üksnes talle kuuluva kauba ladustamiseks, väljapanekuks või kohaletoimetamiseks;
 - b) ettevõtja hoiab oma kaubavaru üksnes ladustamiseks, väljapanekuks või kohaletoimetamiseks;
 - c) ettevõtja hoiab endale kuuluvat ja teisele ettevõtjale üksnes töötlemiseks antavat kaupa;
 - d) ostetakse üksnes ettevõtjale vajalikku kaupa või kogutakse talle vajalikku teavet;
 - e) tehakse muid üksnes ettevõtjale vajalikke ettevalmistus- või abitöid;
 - f) tehakse ettevõtjale vajalikke ettevalmistus- või abitöid mitmel punktides a–e loetletud eesmärgil.

5. Kui isik tegutseb ettevõtja nimel ning on volitatud sõlmima ja tavaliselt sõlmib lepinguosalistes riigis ettevõtja nimel lepinguid, siis lõigetest 1 ja 2 olenemata on ettevõtjal selles riigis püsiv tegevuskoht nende tehingute kaudu, mis on teinud tema nimel tegutsev isik; sätet ei kohaldata, kui sellise isiku tegevus piirdub lõikes 4 loetletud eesmärkidel tehtavate toimingutega, mis ei muuda äritegevuse kindla koha kaudu toimuvat tegevust selle lõike tähenduses püsivas tegevuskohas toimuvaks; see lõige ei kehti lõikes 6 nimetatud isikute kohta.
6. Ettevõtjal ei ole teises lepinguosalistes riigis püsivat tegevuskohta, kui tema äritegevus selles riigis toimub ainult maakleri, komisjonäri või muu sõltumatu vahendaja kaudu ja selle isiku tegevust võib käsitada tema tavapärase äritegevusena.
7. Kui lepinguosalise riigi residendist äriühing kontrollib teise lepinguosalise riigi residendist äriühingut või kui äriühingu tegevus toimub püsiva tegevuskoha kaudu või muul viisil teises riigis, ei anna see alust käsitada üht äriühingut teise äriühingu püsiva tegevuskohana.

Artikkel 6 **Kinnisvaratulu**

1. Tulu, sealhulgas põllumajandusest või metsandusest saadud tulu, mida lepinguosalise riigi resident saab teises lepinguosalistes riigis asuvast kinnisvarast, võib maksustada selles teises riigis.
2. Mõiste *kinnisvara* määratletakse vara asukoha riigi seaduste alusel. Mõiste hõlmab igal juhul kinnisvarana kinnisaja päraldist, optsooni või muud sama laadi kinnisvaraga seotud õigust, eluskarja, põllumajanduses ja metsanduses kasutatavat seadet, maaomandit käsitleva seadusega sätestatud õigust, kinnisvara kasutusvaldust ning õigust saada tasu maavara leiukoha ja loodusvara kasutamise või kasutusõiguse eest. Kinnisvarana ei käsitata laeva, paati ega õhusõidukit.
3. Lõiget 1 kohaldatakse kinnisvara isiklikust kasutamisest, rendile- või üürileandmisest või muul viisil kasutamisest saadud tulu suhtes.
4. Lõikeid 1 ja 3 kohaldatakse ka selle tulu suhtes, mida ettevõtja saab kinnisvarast.

Artikkel 7 **Ärikasum**

1. Lepinguosalise riigi ettevõtja kasum maksustatakse ainult selles riigis. Kui ettevõtja tegutseb püsiva tegevuskoha kaudu ka teises lepinguosalistes riigis, võib seal maksustada selle kasumiosa, mida saab omistada püsivale tegevuskohale.
2. Lõiget 3 arvestades käsitavad lepinguosalistes riigid püsivale tegevuskohale omistatava kasumina seda kasumit, mida püsiv tegevuskoht eeldatavasti saaks, tegutsedes iseseisvalt samadel või sama laadi tingimustel samal või sama laadi tegevusalal kui teise lepinguosalise riigi ettevõtja, kelle püsiv tegevuskoht ta on.

3. Püsivale tegevuskohale omistatavat kasumit arvestades võib tuludest maha arvata juhtimis- ja halduskulud ning püsiva tegevuskohaga seotud muud kulud, sõltumata sellest, kas need tekkisid püsiva tegevuskoha riigis või mujal.
4. Kui lepinguosalises riigis on püsivale tegevuskohale omistatavat kasumit arvestades tavaliselt jaotatud ettevõtja kogukasum ettevõtja osade vahel proportsionaalselt, ei ole lõikega 2 vastuolus lepinguosalise riigi õigus kasutada nimetatud meetodit juhul, kui meetodi rakendamise tulemus on kooskõlas selle artikli põhimõtetega.
5. Kasumit ei omistata püsivale tegevuskohale, kui ettevõtja ostab selle kaudu kaupa ainult oma tarbeks.
6. Eelmistes lõigetes käsitletud kasumit arvestades rakendatakse igal aastal sama meetodit, kui ei ole küllaldast põhjust seda muuta.
7. Kui kasum hõlmab lepingu teistes artiklites käsitletud tulu, kohaldatakse sellele teisi asjakohaseid sätteid.

Artikkel 8 Mere- ja õhuvedu

1. Lepinguosalise riigi ettevõtja rahvusvahelistest mere- ja õhuvedudest saadud kasum maksustatakse ainult selles riigis.
2. Lõiget 1 kohaldatakse ka kasumi suhtes, mis on saadud osalusest puulis või muud liiki ühises äritegevuses või rahvusvahelises transpordiorganisatsioonis.

Artikkel 9 Seotud ettevõtjad

1. Kui
 - a) lepinguosalise riigi ettevõtja otse või kaudselt osaleb teise lepinguosalise riigi ettevõtja juhtimises, kontrollib ettevõtjat või kui tal on osalus ettevõtja osa- või aktsiakapitalis või
 - b) samad isikud otse või kaudselt osalevad mõlema lepinguosalise riigi ettevõtja juhtimises, kontrollivad ettevõtjaid või kui neil on osalus mõlema ettevõtja osa- või aktsiakapitalis

ning kui ettevõtjad järgivad omavahelistes äri- ja rahandussuhetes sõltumatute ettevõtjate vahel kokkulepitust erinevaid tingimusi, mille tõttu jääb ettevõtja kasum eeldatavast väiksemaks, loetakse ettevõtja kasumiks eeldatav kasum ja see maksustatakse asjakohaselt.

2. Kui lepinguosaline riik arvab oma ettevõtja kasumi hulka ja asjakohaselt maksustab tulu, mis on teises lepinguosalisel riigil maksustatud selle riigi ettevõtja kasumina ja mille oleks saanud esimesena nimetatud riigi ettevõtja, kui ettevõtjad oleksid omavahelistes suhetes järginud sama laadi tingimusi nagu sõltumatud ettevõtjad, korrigeerib teine riik kasumilt tasutavat maksusummat, kui see teine riik leiab, et korrigeerimine on õigustatud. Maksusummat korrigeerides arvestatakse lepingu teisi sätteid ja lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud konsulteerivad vajaduse korral teineteisega.

Artikkel 10

Dividend

1. Dividendi, mida lepinguosalise riigi residentist äriühing maksab teise lepinguosalise riigi residentile, võib maksustada selles teises riigis.
2. Dividendi võib maksustada ka dividende maksva äriühingu residentiriigis selle riigi seaduste kohaselt; kui dividendi saaja on teise lepinguosalise riigi resident, ei või dividendilt võetava maksu määr ületada:
 - a) 0 protsenti dividendi brutosummast, kui dividendi saaja on äriühing, kelle otsene osalus dividendi maksva äriühingu osa- või aktsiakapitalis on vähemalt 10 protsenti;
 - b) 5 protsenti dividendi brutosummast kõigil muudel juhtudel.
3. Lõigetest 1 ja 2 olenemata ei maksustata lepinguosalisel riigil selle riigi residentist äriühingu makstud dividendi, kui dividendi on makstud:
 - a) teise lepinguosalise riigi valitsusele, selle kohalikule omavalitsusüksusele või keskpangale;
 - b) pensionifondile või muule samalaadsele füüsilistele isikutele pensionikindlustust pakkuvale asutusele, kui selline pensionifond või muu samalaadne asutus on asutatud ja järelevalvet selle üle teostatakse teise lepinguosalise riigi seaduste kohaselt.
4. Selles artiklis käsitatakse dividendina tulu osalusest või muust kasumi saamise õigusest (mis ei ole võlanõue) ning teistest õigustest saadavat tulu, mida maksustatakse nagu dividendi või muud kasumijaotist seda maksva äriühingu residentiriigi seaduste kohaselt.
5. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui lepinguosalise riigi residentist dividendisaaja äritegevus toimub püsiva tegevuskoha kaudu teises lepinguosalisel riigil, mille resident dividendi maksev äriühing on, ning ta saab dividendi seoses püsiva tegevuskoha kaudu toimuva äritegevusega. Sel juhul kohaldatakse artiklit 7.
6. Kui lepinguosalise riigi residentist äriühing saab tulu teisest lepinguosalisest riigist, ei või see teine riik maksustada äriühingu makstavat dividendi ega jaotamata kasumit, kuigi need sisaldavad tulu, mis on tekkinud selles teises riigis; see ei kehti teise lepinguosalise riigi residentile makstava dividendi kohta ega sellelt osalusest makstava dividendi kohta, mis on seotud selles teises riigis asuva püsiva tegevuskohaga.

Artikkel 11

Intress

1. Intressi, mis tekib lepinguosalises riigis ja mida makstakse teise lepinguosalise riigi residentile, võib maksustada selles teises riigis.
2. Nimetatud intressi võib oma seaduste kohaselt maksustada ka see lepinguosaline riik, kus intress tekib; kui intressi saaja on teise lepinguosalise riigi resident, ei või intressilt võetava maksu määr ületada 5 protsenti intressi brutosummast.
3. Lõigetest 1 ja 2 olenemata ei maksustata lepinguosalises riigis selles riigis tekkivat intressi, kui intressi on makstud:
 - a) teise lepinguosalise riigi valitsusele, selle kohalikule omavalitsusüksusele või keskpangale nende antud laenult või krediidilt või muult võlanõudelt;
 - b) täielikult teise lepinguosalise riigi omandis oleva väliskaubanduse rahastamise või kindlustamise asutuse tagatud või kindlustatud laenult, võlanõudelt või krediidilt;
 - c) pensionifondile või muule samalaadsele füüsilistele isikutele pensionikindlustust pakkuvale asutusele, kui selline pensionifond või muu samalaadne asutus on asutatud ja järelevalvet selle üle teostatakse teise lepinguosalise riigi seaduste kohaselt.
4. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui lepinguosalises riigis tekkinud intressi saajaks on teise lepinguosalise riigi resident ja sellele residentile on makstud intressi esimesena nimetatud riigi residentide võlgnevuselt, mis on tekkinud kauba või tööstus-, kaubandus- või teadusseadme järeilmaksuga müügilt. Sel juhul kohaldatakse artiklit 7.
5. Selles artiklis käsitatakse intressina tulu võlanõudest, olenemata sellest, kas nõue on tagatud või tagamata ja kas see on seotud õigusega osaleda võlgniku kasumis või mitte, eelkõige tulu valitsuse väärtpaberitest või võlakohustustest ja nendega seotud maksetest. Mõiste *intress* ei hõlma artikli 10 kohaselt dividendina käsitatavat tulu. Hilinenud makse eest võetavat viivist intressina selle artikli tähenduses ei käsitata.
6. Lõikeid 1, 2 ja 3 ei kohaldata, kui lepinguosalise riigi residentist intressisaaja äritegevus toimub püsiva tegevuskoha kaudu teises lepinguosalises riigis, kus intress tekib ja kus ta saab intressi püsiva tegevuskoha kaudu toimuva äritegevusega seotud võlanõudelt. Sel juhul kohaldatakse artiklit 7.
7. Intress on tekkinud lepinguosalises riigis, kui intressi maksab selle riigi resident. Kui võlgnevus, millelt intressi makstakse, on seotud püsivas tegevuskohas toimuva tegevusega ning kui intressi maksmise kulu kannab püsiv tegevuskoht, on intress tekkinud püsiva tegevuskoha riigis, olenemata sellest, kas intressi maksja on lepinguosalise riigi resident või mitte.
8. Kui intressi maksja ja intressi saaja või nende mõlema ning muu isiku erisuhte tõttu ületab võlanõude eest makstava intressi summa selle summa, milles oleksid intressi maksja ja intressi saaja kokku leppinud ilma sellise suhteta, kohaldatakse seda artiklit ainult viimati nimetatud summa suhtes. Enammakstud intress maksustatakse kummagi lepinguosalise riigi seaduste kohaselt, arvestades lepingu teisi sätteid.

Artikkel 12
Litsentsitasu

1. Litsentsitasu, mis tekib lepinguosalises riigis ja mille saaja on teise lepinguosalise riigi resident, maksustatakse ainult selles teises riigis.
2. Selles artiklis käsitatakse litsentsitasuna makset, mida saadakse kirjandus- või kunstiteose (sealhulgas kinofilm) või teadustöö autoriõiguse, patendi, kaubamärgi, disaini või mudeli, plaani, salajase valemi või tehnoloogilise protsessi kasutamise või kasutamise õiguse eest või tööstusliku, kaubandusliku või teaduslase oskusteabe eest.
3. Lõiget 1 ei kohaldata, kui lepinguosalise riigi residentist litsentsitasu saaja äritegevus toimub püsiva tegevuskoha kaudu teises lepinguosalises riigis, kus litsentsitasu tekib ja kus ta saab litsentsitasu püsiva tegevuskoha kaudu toimivas äritegevuses kasutatavast õigusest või varast. Sel juhul kohaldatakse artiklit 7.
4. Litsentsitasu on tekkinud lepinguosalises riigis, kui tasu maksja on selle riigi resident. Kui litsentsitasu maksmise kohustus on seotud püsivas tegevuskohas toimuva tegevusega ning litsentsitasu maksmise kulu kannab püsiv tegevuskoht, on litsentsitasu tekkinud püsiva tegevuskoha riigis, olenemata sellest, kas litsentsitasu maksja on lepinguosalise riigi resident või mitte.
5. Kui litsentsitasu maksja ja litsentsitasu saaja või nende mõlema ning muu isiku erisuhte tõttu ületab asja kasutamise, kasutamise õiguse või oskusteabe eest makstav litsentsitasu selle summa, milles oleksid litsentsitasu maksja ja litsentsitasu saaja kokku leppinud ilma sellise suhteta, kohaldatakse seda artiklit ainult viimati nimetatud summa suhtes. Enammakstud litsentsitasu maksustatakse kummagi lepinguosalise riigi seaduste kohaselt, arvestades lepingu teisi sätteid.

Artikkel 13
Kasu vara võõrandamisest

1. Kui lepinguosalise riigi resident saab kasu artiklis 6 määratletud ja teises lepinguosalises riigis asuva kinnisvara võõrandamisest, võib kasu maksustada selles teises riigis.
2. Kui lepinguosalise riigi resident võõrandab osaluse või muud samalaadsed õigused, mille väärtus tuleneb vähemalt 50 protsendi ulatuses otseselt või kaudselt teises lepinguosalises riigis asuvast kinnisvarast, võib võõrandamisest saadud kasu maksustada selles teises riigis.
3. Kui lepinguosalise riigi resident saab kasu sellise vallasvara võõrandamisest, mida ta kasutab teises lepinguosalises riigis püsiva tegevuskoha äritegevuses, või püsiva tegevuskoha võõrandamisest, võib kasu maksustada selles teises riigis.
4. Kui lepinguosalise riigi ettevõtja saab kasu rahvusvahelises veos kasutatava laeva või õhusõiduki või nende kasutamisega seotud vallasvara võõrandamisest, maksustatakse kasu ainult selles riigis.

5. Lõigetes 1, 2, 3 ja 4 käsitlemata vara võõrandamisest saadav kasu maksustatakse ainult vara võõrandaja residendiriigis.

Artikkel 14

Palgatöö

1. Arvestades artikleid 15, 17 ja 18, maksustatakse lepinguosalise riigi residentide palk ja töösuhtest saadud muu tasu ainult selles riigis. Kui lepinguosalise riigi resident on töötanud ka teises lepinguosalises riigis, võib nimetatud tasu maksustada selles teises riigis.
2. Lõikest 1 olenemata maksustatakse lepinguosalise riigi residentide teises lepinguosalises riigis töösuhtest saadud tasu ainult esimesena nimetatud riigis, kui:
 - a) tasu saaja viibib teises lepinguosalises riigis kokku kuni 183 päeva majandusaastal algava või lõppeva kaheteistkümnepäevase perioodi vältel ja
 - b) tasu maksab tööandja või tasu makstakse selle tööandja nimel, kes ei ole teise lepinguosalise riigi resident ja
 - c) tööandja ei maksa tasu teises riigis asuva püsiva tegevuskoha kaudu.
3. Eelmiste lõigetega ei ole vastuolus maksustada lepinguosalises riigis selle riigi ettevõtja rahvusvahelises veos kasutataval laeval või õhusõidukil töötamise eest saadud tasu.

Artikkel 15

Juhatuse liikme tasu

Juhatuse liikme töötasu ja muud seda laadi tasu, mida lepinguosalise riigi resident saab teise lepinguosalise riigi residentist äriühingu juhatuse või muu samalaadse organi liikmena, võib maksustada selles teises riigis.

Artikkel 16

Esineja ja sportlase tulu

1. Artiklitest 7 ja 14 olenemata võib lepinguosalise riigi residentide tulu, mida ta saab teises lepinguosalises riigis meelelahutajana teatris, filmis, raadios, televisioonis või mujal esinemise eest või muusiku või sportlasena tegutsedes, maksustada selles teises riigis.
2. Artiklitega 7 ja 14 ei ole vastuolus, kui meelelahutaja või sportlase teenitud tulu, mis laekub tema asemel mõnele teisele isikule, maksustatakse riigis, kus meelelahutaja või sportlane tegutseb.
3. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui meelelahutaja või sportlane saab tulu lepinguosalises riigis toimuvast tegevusest, mida täielikult või peamiselt rahastatakse lepinguosalise riigi, selle kohaliku omavalitsustsuse või lepinguosalise riigi tunnustatud mittetulundusliku asutuse vahenditest. Sel juhul maksustatakse tulu selle lepingu artikli 7 või 14 kohaselt.

Artikkel 17
Pension

1. Lepinguosalise riigi residentide pension või varasema töötamise eest saadav muu seda laadi tasu maksustatakse ainult selles riigis, välja arvatud artikli 18 lõikes 2 nimetatud pension.
2. Lõikest 1 olenemata maksustatakse pension ja lepinguosalise riigi sotsiaalkindlustust käsitlevate õigusaktide alusel makstav muu väljamakse ainult selles riigis.

Artikkel 18
Avalik teenistus

1. a) Palk ja muu tasu, mida lepinguosaline riik või kohalik omavalitsusüksus maksab isikule riigi või omavalitsusüksuse asutuses töötamise eest, maksustatakse ainult selles riigis; sätet ei kohaldata pensionile.
b) Selline palk ja muu tasu maksustatakse ainult teises lepinguosalises riigis, kui isik on töötanud selles riigis ning ta on:
 - i) selle riigi resident ja kodanik või
 - ii) selle riigi resident, kuid tema residentsus tuleneb ka muust asjaolust kui töötamine.
2. a) Pension, mida lepinguosaline riik või selle kohalik omavalitsusüksus maksab või mida nende loodud fondidest makstakse isikule töötamise eest selle riigi või omavalitsusüksuse asutuses, maksustatakse ainult selles riigis.
b) Selline pension maksustatakse ainult teises lepinguosalises riigis, kui pensioni saaja on teise riigi resident ja kodanik.
3. Lepinguosalise riigi või kohaliku omavalitsusüksuse äritegevusega seotud töö eest saadud palga ja muu tasu ning pensioni suhtes kohaldatakse artikleid 14, 15, 16 ja 17.

Artikkel 19
Üliõpilase tulu

Lepinguosaline ei maksusta tema riigis üksnes õpingutel või praktilisel viibiva üliõpilase või praktikandi ülalpidamiseks, õpinguteks või praktikaks tehtavaid väljamakseid, kui isik on teise lepinguosalise riigi resident või oli seda vahetult enne õppima või praktikale asumist ja väljamakse tehakse väljaspool õppimis- või praktikakoha riiki asuvast allikast.

Artikkel 20
Õppejõu, õpetaja ja teadlase tulu

1. Tasu, mille õppejõud, õpetaja või teadlane on saanud lepinguosalise riigi ülikoolis, kolledžis, koolis või muus riigi tunnustatud haridusasutuses õpetamise või uurimistöö tegemise eest, maksustatakse ainult teises lepinguosalises riigis juhul, kui isik viibis lepinguosalises riigis õpetamise või uurimistöö tegemise eesmärgil ja kui ta oli vahetult

enne seda teise lepinguosalise riigi resident. Lõiget kohaldatakse kahe aasta jooksul alates tema esimesest sel eesmärgil toimunud külastusest.

2. Seda artiklit ei kohaldata juhul, kui uurimistööd on tehtud peamiselt era-, mitte avalikes huvides.

Artikkel 21 **Muu tulu**

1. Lepinguosalise riigi residentide tulu, mida lepingu eelmistes artiklites ei ole käsitletud, maksustatakse olenemata tulu tekkimise kohast ainult selles riigis.
2. Lõiget 1 ei kohaldata selle tulu suhtes, mida lepinguosalise riigi resident saab teises lepinguosalises riigis püsiva tegevuskoha kaudu tegutsedes ning kui õigused või vara, millest tulu on tekkinud, on seotud püsiva tegevuskohaga; lõiget ei kohaldata artikli 6 lõikes 2 määratletud kinnisvarast saadud tulu suhtes. Eelmises lauses nimetatud juhtudel kohaldatakse artiklit 7.

Artikkel 22 **Topeltnaksustamise vältimine**

1. Eesti residentide puhul välditakse topeltnaksustamist järgmiselt:
 - a) kui Eesti resident saab tulu, mida selle lepingu kohaselt on maksustatud Iisraelis, vabastab Eesti selle tulu maksust, arvestades punkti b;
 - b) kui Eesti resident saab tulu, mida
 - i) artikli 10 lõike 2 punkti b või
 - ii) artikli 11 lõike 2

kohaselt võib maksustada Iisraelis, lubab Eesti residentide tulumaksust maha arvata summa, mis võrdub Iisraelis tasutud maksuga. Mahaarvatav summa ei ületa maksu seda osa, mis on arvatud enne mahaarvamist Iisraelist saadud tulult.

2. Iisraeli residentide puhul välditakse topeltnaksustamist järgmiselt:
 - a) kui Iisraeli resident saab tulu, mida selle lepingu kohaselt on maksustatud Eestis, lubab Iisrael selle residentide tulust maha arvata summa, mis võrdub Eestis tasutud tulumaksuga (arvestades välismaistele maksudele krediidi andmist käsitlevaid Iisraeli seadusi, mis ei mõjuta selles lõikes toodud üldpõhimõtet).

Mahaarvatav summa ei ületa Eesti tulumaksu seda osa, mis on arvatud enne maksusumma mahaarvamist Eestis maksustatavalt tulult.

- b) kui Iisraeli residentist äriühing saab dividendi Eesti residentist äriühingult, kelle osa- või aktsiakapitalist kuulub talle otse või kaudselt vähemalt 25 protsenti, sisaldab Eestis tasutud maks lisaks dividendilt tasutud maksule ka dividendi maksmise aluseks olevalt tulult tasutud maksu.

3. Kui lepinguosalise riigi residentide tulu on selle lepingu kohaselt selles riigis maksust vabastatud, võib see riik sellest hoolimata residentide ülejäänud maksukoormuse arvutamisel vabastatud tulu osa arvesse võtta.

Artikkel 23

Võrdne kohtlemine

1. Lepinguosaline riik maksustab teise lepinguosalise riigi kodanikke ja kohaldab talle maksustamisega kaasnevat nõudeid samamoodi nagu oma kodanikele samadel asjaoludel.
2. Lepinguosalise riigi ettevõtja teises lepinguosalises riigis asuv püsiv tegevuskoht maksustatakse samadel alustel kui teise lepinguosalise riigi samal tegevusalal tegutsev ettevõtja.
3. Lepinguosalise riigi ettevõtja võib maksustatavat kasumit arvestades sellest maha arvata teise lepinguosalise riigi ettevõtjale makstud intressi, litsentsitasu ja muu väljamakse samadel alustel nagu oma riigi residentide puhul; sätet ei kohaldata artikli 9 lõikes 1, artikli 11 lõikes 8 ega artikli 12 lõikes 5 nimetatud juhtudel.
4. Lepinguosalise riigi ettevõtjat, milles teise lepinguosalise riigi residentil on otsene või kaudne osalus, ei maksustata kõrgemalt ega esitata talle maksustamisega seotud lisanõudeid võrreldes sama riigi samalaadse ettevõtjaga.
5. Seda artiklit ei tõlgendata kui lepinguosalise riigi kohustust võimaldada teise lepinguosalise riigi residentidele tema perekonnaseisu või perekondlike kohustuste tõttu samasugust maksusoodustust, -vabastust või -vähendust, mida ta võimaldab oma residentidele.

Artikkel 24

Vastastikuse kokkuleppe menetlus

1. Kui isik arvab, et lepinguosalise riigi tegevus põhjustab või võib põhjustada tema sellist maksustamist, mis ei ole lepinguga kooskõlas, võib ta lepinguosaliste riikide seadustest sõltumata esitada kaebuse oma residentiriigi pädevale ametiisikule; kui tema kaebuse suhtes tuleb kohaldada artikli 23 lõiget 1, esitab ta asja menetlemiseks selle lepinguosalise riigi pädevale ametiisikule, mille kodanik ta on. Kaebus esitatakse menetlemiseks kolme aasta jooksul alates päevast, millal saadi teada lepingut rikkuvat maksustamist põhjustavast tegevusest.
2. Kui kaebus on pädeva ametiisiku arvates õigustatud ja ta ei leia rahuldavat lahendust, püüab ametiisik kaebuse lahendada vastastikusel kokkuleppel teise lepinguosalise riigi pädeva ametiisikuga, järgides põhimõtet, et lepingut rikkuvat maksustamist tuleb vältida. Kokkuleppe tuleb saavutada kahe aasta jooksul arvates teise riigi pädeva ametiisiku küsimuse ametlikust tõstatamisest ja saavutatud kokkuleppe täidetakse lepinguosaliste riikide õiguses ettenähtud ajapiirangut kohaldamata.

3. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud püüavad lepingu tõlgendamisel ja kohaldamisel tekkivad küsimused lahendada vastastikusel kokkuleppel. Topeltmaksustamise vältimiseks võivad nad teineteisega konsulteerida ka lepingus käsitlemata juhtudel.
4. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud võivad eelmistes lõigetes käsitletud kokkuleppele jõudmiseks suhelda teineteisega vahetult, sealhulgas pädevatest ametiisikutest või nende esindajatest moodustatud ühiskomisjoni kaudu.

Artikkel 25 **Teabevahetus**

1. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud vahetavad lepingu järgimiseks ja lepinguosaliste riikide õigusaktide täitmiseks teavet lepingus nimetatud maksude kohta tingimusel, et maksustamine ei ole lepinguga vastuolus. Artikkel 1 teabevahetust ei piira. Lepinguosaline riik käsitab teisest lepinguosalisest riigist saadud teavet salajasena samamoodi nagu oma seaduste alusel saadud teavet; teave antakse üksnes isikule ja ametivõimule (sealhulgas kohtud ja haldusasutused), kes esimeses lauses nimetatud makse määrab, kogub või sisse nõuab või maksudega seotud kaebusi lahendab. Teavet kasutatakse ainult eelloetletud eesmärkidel. Teavet võib avaldada avalikul kohtuistungil või kohtuotsuses.
2. Lõiget 1 ei tõlgendata lepinguosalise riigi kohustusena:
 - a) rakendada haldusabinõusid, mis on vastuolus lepinguosaliste riikide seaduste ja halduspraktikaga;
 - b) anda teavet, mis ei ole lepinguosaliste riikide seaduste alusel või tavapärasel haldusmenetluses kättesaadav;
 - c) anda teavet, mis sisaldab äri- või kutsesaladust või tootmisprotsessi käsitlevaid salajasi andmeid, või teavet, mille avaldamine on vastuolus avaliku korraga (*ordre public*).

Artikkel 26 **Diplomaatilise esinduse ja konsulaarasutuse töötaja**

Lepingut ei kohaldata diplomaatilise esinduse ega konsulaarasutuse töötaja rahalistele soodustustele, mis on ette nähtud rahvusvahelise õiguse üldtunnustatud normide ja erikokkulepete alusel.

Artikkel 27 **Lepingu jõustumine**

1. Lepinguosalisel riigil edastavad teineteisele diplomaatiliste kanalite kaudu kirjaliku teate lepingu jõustumiseks vajaliku riigisisese menetluse lõpetamise kohta.
2. Leping jõustub lõikes 1 nimetatud hilisema teate kättesaamise kuupäeval ja seda kohaldatakse mõlemas lepinguosalisel riigis:

- a) lepingu jõustumisele järgneva kalendriaasta 1. jaanuarist saadud tulult kinnipeetava maksu suhtes;
- b) lepingu jõustumisele järgneva kalendriaasta 1. jaanuaril või hiljem algaval majandusaastal saadud tulult tasutava muu maksu suhtes.

Artikkel 28
Lepingu lõpetamine

Leping on jõus, kuni lepinguosaline riik selle lõpetab. Lepinguosaline riik võib lõpetada lepingu, teatades sellest diplomaatiliste kanalite kaudu vähemalt kuus kuud enne kalendriaasta lõppu, kuid mitte enne, kui lepingu jõustumisest on möödunud viis aastat. Sel juhul ei kohaldata lepingut:

- a) teate edastamisele järgneva kalendriaasta 1. jaanuarist saadud tulult kinnipeetava maksu suhtes;
- b) teate edastamisele järgneva kalendriaasta 1. jaanuaril või hiljem algaval maksustamisperioodil saadud tulult tasutava muu maksu suhtes.

Koostatud 29. juunil 2009. aastal Tallinnas kahes eksemplaris eesti, heebrea ja inglise keeles; tekstid on võrdselt autentsed. Tõlgendamiserinevuse korral võetakse aluseks ingliskeelne tekst.

Eesti Vabariigi valitsuse nimel

Iisraeli Riigi valitsuse nimel

PROTOKOLL

Eesti Vabariigi ja Iisraeli Riigi vahelise tulumaksudega topeltmaksustamise vältimise ning maksudest hoidumise tõkestamise lepingu allakirjutamisel on pooled kokku leppinud järgmises, mis moodustab lepingu lahutamatu osa.

1. Artikli 4 lõike 3 suhtes

- a) Kui isik on mõlema lepinguosalise riigi resident ja lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud püüavad küsimust lahendada vastastikuse kokkuleppe teel, võetakse arvesse isiku kõrgeima juhtimisorgani asukoht ja isiku asutamise koht ning muud asjaomased tegurid; see ei kehti füüsilise isiku kohta.
- b) Lõiget 3 kohaldatakse, kuni Eesti õiguses ei ole kõrgeima juhtimisorgani asukoht residentsuse määramise kriteerium. Sellise kriteeriumi kehtestamisel teavitab Eesti pädev ametiisik kohe Iisraeli pädevat ametiisikut ja lõike 3 asemel kohaldatakse alljärgnevat sätteid lepinguosaliste riikide pädevate ametiisikute kindlaks määratud varaseimast võimalikust kuupäevast alates:

„3. Kui isik on lõike 1 kohaselt mõlema lepinguosalise riigi resident, siis on ta selle riigi resident, kus asub isiku kõrgeim juhtimisorgan; see ei kehti füüsilise isiku kohta.”

2. Artikli 15 suhtes

Artiklit 15 ei kohaldata tasu suhtes, mida juhatuse või selles artiklis viidatud muu organi liige saab ülesannete täitmise eest, mis ei kuulu juhatuse või muu sellise organi liikme ülesannete hulka.

3. Maksudest hoidumise või vältimise tõkestamine

See leping ei takista lepinguosalisel riigil oma õiguse kohaldamist maksudest hoidumise või vältimise tõkestamiseks.

Koostatud 29. juunil 2009. aastal Tallinnas kahes eksemplaris eesti, heebrea ja inglise keeles; tekstid on võrdselt autentset. Tõlgendamiserinevuse korral võetakse aluseks ingliskeelne tekst.

Eesti Vabariigi valitsuse nimel

Iisraeli Riigi valitsuse nimel

פרושוקול

בעת החתימה על האמנה בין הרפובליקה של אסטוניה לבין מדינת ישראל בדבר מניעת כפל מס ומניעת התחמקות ממס לגבי מסים על הכנסה, החתומים מטה הסכימו על ההוראות הבאות אשר יהוו חלק בלתי נפרד מהאמנה:

1. לסעיף 4 פסקה 3

(א) מקום שאדם שאינו יחיד הוא תושב שתי המדינות המתקשרות והרשויות המוסמכות מנסות ליישב את השאלה בהסכמה הדדית, הן יביאו בחשבון גורמים כגון מקום הניהול הממשי, מקום ההתאגדות או הכינון בדרך אחרת, וכל גורם אחר הנוגע בדבר.

(ב) מובן כי הוראות פסקה 3 חלות כל עוד אין משתמשים באמת המידה של מקום הניהול הממשי לקביעת מקום המושב לפי החקיקה הפנימית של אסטוניה. במקרה של יישום אמת מידה כאמור, יודיעו הרשויות המוסמכות של אסטוניה לרשויות המוסמכות של ישראל ברגע שאמת מידה כאמור תישם, וההוראות הבאות תהיינה בנות החלה במקום הוראות פסקה 3 מתאריך מוקדם ככל האפשר שיקבעו שתי המדינות המתקשרות:

"3. מקום שמכוח הוראות פסקה 1 אדם שאינו יחיד הינו תושב שתי המדינות המתקשרות, כי אז יראוהו כתושב המדינה שבה נמצא מקום הניהול הממשי שלו.

2. לסעיף 15

מובן כי סעיף 15 לא יחול על גמול כלשהו ששולם לחבר של הנהלה או גוף כלשהם הנוכחים בסעיף זה ביחס לביצוע כל תפקיד שאינו תפקידו כחבר הנהלה כאמור.

3. מניעת התחמקות או השתמטות ממס

אמנה זו לא תמנע ממדינה מתקשרת להחיל את הדין הפנימי שלה על מניעת התחמקות או השתמטות ממס.

נעשה בשני עותקים ב לדן ביום 29 ב 11 2009, שהוא 6 מרץ, בשפות אסטונית, עברית ואנגלית, ולכל הנוסחים דין מקור שווה. במקרה של הבדלים בין הנוסחים, יכריע הנוסח האנגלי.

בשם ממשלת מדינת ישראל

בשם ממשלת הרפובליקה של אסטוניה

סעיף 28
סיום

אמנה זו תישאר בתוקף עד שאחת המדינות המתקשרות תביא אותה לידי סיום. כל מדינה מתקשרת רשאית להביא את האמנה לידי סיום, בצינורות הדיפלומטיים, על ידי מתן הודעה על סיום בכתב שישה חודשים לפחות לפני תום כל שנת לוח. במקרה כאמור, תחזל האמנה להיות בת תוקף בשתי המדינות המתקשרות:

- (א) בזיקה למסים המנוכים במקור, על הכנסה הנצמחת ביום הראשון של חודש ינואר של שנת הלוח שלאחר השנה שבה נמסרה ההודעה, או אחרי יום זה.
- (ב) בזיקה למסים אחרים, על הכנסה שאפשר לחייב בהם בכל שנת מס המתחילה ביום הראשון של חודש ינואר של שנת הלוח שלאחר השנה שבה נמסרה ההודעה, או אחרי יום זה.

ולראייה החתומים מטה, שהוסמכו לכך כדון, חתמו על אמנה זו.

נעשה בשני עותקים ב 1 בדצ' 2009 ביום 29 ב יני' 2009, שהו 3 ממ' 2009, בשפות אסטונית, עברית ואנגלית, ולכל הנוסחים דין מקור שווה במקרה של הבדלים בין הנוסחים, יכריע הנוסח האנגלי.

בשם ממשלת מדינת ישראל

בשם ממשלת הרפובליקה של אסטוניה

4. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות רשאיות להתקשר במישרין זו עם זו, כולל באמצעות ועדה משותפת המורכבת מעצמן או מצניגיהן, למטרות השגת הסכם כמשמעותו בפסקאות הקודמות.

סעיף 25 חילופי מידע

1. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יחליפו ביניהן מידע ככל שיהיה דרוש לביצוע הוראותיה של אמנה זו או של החוקים הפנימיים של המדינות המתקשרות הנוגעים למסים המכוסים על ידי אמנה זו, במידה שהחוב במס לפיהם אינו מנוגד לאמנה. חילופי המידע אינם מוגבלים על ידי סעיף 1. כל מידע שקיבלה מדינה מתקשרת, יראו אותו כסודי, באותו אופן כמו מידע שהתקבל לפי הדינים הפנימיים של אותה מדינה, ויגלו אותו רק לבני אדם או לרשויות (לרבות בתי משפט וגופים מינהליים) המעורבים בשומתם או בגבייתם של המסים הנדונים באמנה זו, באכיפתם, בהעמדה לדין בשלהם או בהכרעה בערעורים בקשר אליהם. בני האדם או הרשויות האמורים ישתמשו במידע רק למטרות האמורות. הם יהיו רשאים לחשוף את המידע בהליכים ציבוריים של בית משפט או בהחלטות שיפוטיות.

2. בשום מקרה אין לפרש את הוראות פסקה 1 כמטילות על מדינה מתקשרת את החובה:

- (א) לנקוט אמצעים מינהליים המנוגדים לתוקים או לנוהג המינהלי של אותה מדינה מתקשרת או של המדינה המתקשרת האחרת;
- (ב) לספק מידע שאינו בר השגה לפי הדינים או במהלך הדברים הרגיל של המינהל באותה מדינה מתקשרת או במדינה המתקשרת האחרת;
- (ג) לספק מידע העשוי לגלות סוד מסחרי, עסקי, תעשייתי או מקצועי, או תהליך מסחרי, או מידע, אשר גילויים עשוי לעמוד בסתירה לתקנת הציבור.

סעיף 26 חברי משלחות דיפלומטיות ונציגויות קונסולריות

אין באמנה זו דבר שיפגע בזכויות הפיסקליות של חברי משלחות דיפלומטיות או נציגויות קונסולריות לפי הכללים הכלליים של המשפט הבינלאומי או לפי הוראות שבהסכמים מיוחדים.

סעיף 27 כניסה לתוקף

1. המדינות המתקשרות יודיעו זו לזו בכתב, בצינורות דיפלומטיים, כי ההליכים הנדרשים על פי הדין שלהן לכניסתה של אמנה זו לתוקף הושלמו.

2. האמנה תיכנס לתוקף בתאריך קבלתה של המאוחרת מבין ההודעות הנזכרות בפסקה 1 ולהוראותיה יהיה תוקף בשתי המדינות המתקשרות:

- (א) בזיקה למסים המנוכים במקור, על הכנסה הנצמחת ביום הראשון של ינואר של שנת הלוח שלאחר השנה שבה נכנסה האמנה לתוקף, או אחרי יום זה;
- (ב) בזיקה למסים אחרים, על מסים שאפשר לחייב בהם בכל שנת מס המתחילה ביום הראשון של ינואר של שנת הלוח שלאחר השנה שבה נכנסה האמנה לתוקף, או אחרי יום זה.

3. מקום שבהתאם להוראה כלשהי באמנה זו הכנסה הנצמחת על ידי תושב של מדינה מתקשרת פטורה ממס באותה מדינה, מדינה כאמור רשאית בכל זאת, בחשבה את סכום המס על יתרת הכנסתו של התושב האמור, להביא בחשבון את ההכנסה הפטורה.

סעיף 23 אי-אפליה

1. אורזיה של מדינה מתקשרת לא יהיו כפופים במדינה המתקשרת האחרת לכל מיסוי או לכל דרישה הקשורה במיסים, השונים או מכבידים יותר מהמיסים ומהדרישות הקשורות בהם, שאורחי אותה מדינה מתקשרת אחרת כפופים להם, או עלולים להיות כפופים להם באותן נסיבות, בעיקר בזיקה לתושבות.
2. המס על מוסד קבע שיש למיזם של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת לא יוטל באותה מדינה אחרת בצורה פחות נוחה מהמיסוי המוטל על מיזמים של אותה מדינה אחרת העוסקים באותן פעילויות.
3. למעט מקום שחלות הוראות פסקה 1 לסעיף 9, פסקה 8 לסעיף 11 או פסקה 5 לסעיף 12, ריבית, תמלוגים, ותשלומים אחרים שמשלם מיזם של מדינה מתקשרת לתושב של המדינה המתקשרת האחרת, יהיו, לעניין קביעת הרווחים החייבים במס של מיזם כאמור, ניתנים לניכוי לפי אותם תנאים כאילו שולמו לתושב של המדינה הנזכרת ראשונה.
4. מיזמים של מדינה מתקשרת, שהבעלות או השליטה על הונם נתונה באופן מלא או חלקי, במישרין או בעקיפין, בידי תושב אחד או יותר של המדינה המתקשרת האחרת, לא יהיו כפופים במדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה לכל מיסוי או לכל דרישה הקשורה במיסים, השונים או מכבידים יותר מהמיסים ומהדרישות הקשורות בהם שמיזמים דומים אחרים של המדינה הנזכרת ראשונה כפופים או עשויים להיות כפופים להם.
5. סעיף זה לא יתפרש כמחייב מדינה מתקשרת להעניק לתושבי המדינה המתקשרת האחרת הטבות אישיות, הקלות והנחות כלשהן למטרות מס, מסיבות של מעמד אזרחי או חובות משפחה, שהיא מעניקה לתושביה.

סעיף 24 נהל הסכמה הדדית

1. מקום שאדם סבור שהפעולות של אחת המדינות המתקשרות, או שתיהן, גורמות או עתידות לגרום לו חיוב במס שלא בהתאם להוראות אמנה זו, הוא רשאי, בלי שים לב לתרופות הנתונות לו לפי דיניהן הפנימיים של מדינות אלה, להביא את עניינו בפני הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת שהוא תושבה או, אם המקרה בא בגדר פסקה 1 לסעיף 23, של המדינה המתקשרת שהוא אזרח. יש להביא את העניין בתוך שלוש שנים מההודעה הראשונה על הפעולה שהביאה לידי חיוב במס שלא בהתאם להוראות האמנה.
2. הרשות המוסמכת תשתדל, אם ההתנגדות נראית לה מוצדקת, ואם אין באפשרותה להגיע לפתרון מספק בעצמה, ליישב את העניין בהסכמה הדדית עם הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת האחרת, במגמה למנוע חיוב במס שלא בהתאם לאמנה. הסכם יושג בתוך פרק זמן של שנתיים אחרי שהשאלה הועלתה רשמית על ידי הרשות המוסמכת האחרת וההסכם ייושם על אף כל מגבלת זמן שבדין הפנימי של המדינות המתקשרות.
3. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות ישתדלו ליישב בהסכמה הדדית כל קושי או ספק בדבר פרשנותה או החלתה של האמנה. הן רשאיות גם להיוועץ יחדיו לשם מניעת כפל מס במקרים שלגביהם אין הוראה באמנה זו.

או מחקר כאמור. אולם פסקה זו תחול רק על תקופה שאיננה עולה על שנתיים מתאריך ביקורו הראשון של היחיד במדינה הנזכרת ראשונה למטרה האמורה.

2. הוראות סעיף זה לא יחולו על הכנסה ממחקר אם המחקר האמור מתבצע לא לטובת הציבור, אלא לתועלתו הפרטית של אדם.

סעיף 21 הכנסה אחרת

1. פריטי הכנסה של תושב מדינה מתקשרת, באשר הם נצמחים, אשר לא טופלו בסעיפים הקודמים של אמנה זו, יהיו חייבים במס רק באותה מדינה.

2. הוראות פסקה 1 לא יחולו על הכנסה שאינה הכנסה ממקרקעין כהגדרתה בפסקה 2 לסעיף 6, אם מקבל ההכנסה האמורה, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה מתקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא בה, והזכות או הרכוש שביחס אליהם משולמת ההכנסה קשורים בפועל לאותו מוסד קבע. במקרה זה יחולו הוראות סעיף 7.

סעיף 22 ביטול כפל מס

1. במקרה של תושב אסטוניה יימנע כפל מס כלהלן:

(א) מקום שתושב אסטוניה מפיק הכנסה אשר, בהתאם להוראות אמנה זו, חויבה במס בישראל. אסטוניה, בכפוף להוראות פסקת משנה (ב), תפטור את ההכנסה האמורה ממס.

(ב) מקום שתושב אסטוניה מפיק הכנסה אשר, בהתאם להוראות:

- (i) פסקת משנה (ב) לפסקה 2 לסעיף 10; או
- (ii) פסקה 2 לסעיף 11

ניתן לחייב במס בישראל, אסטוניה תחיר כניכוי מהמס על הכנסתו של אותו תושב סכום השווה למס ששולם בישראל. אולם ניכוי כאמור לא יעלה על אותו חלק מהמס, כפי שחושב לפני מתן הניכוי, המיוחס לפריטי הכנסה כאמור הנצמחים מישראל.

2. במקרה של ישראל יבוטל כפל מס כלהלן:

(א) מקום שתושב ישראל מפיק הכנסה אשר, בהתאם להוראות הסכם זה, חויבה במס באסטוניה, ישראל תחיר (בכפוף לדיני ישראל בנוגע למתן זיכוי בגין מסי חוץ, אשר לא ישפיעו על העיקרון הכללי הכלול בפסקה זו) כניכוי מהמס על הכנסתו של אותו תושב, סכום השווה למס ההכנסה ששולם עליה באסטוניה.

אולם בכל מקרה, ניכוי כאמור לא יעלה על אותו חלק ממס ההכנסה, כפי שחושב לפני מתן הניכוי, אשר ניתן ליחס להכנסה שניתן היה למסותה באסטוניה.

(ב) מקום שהכנסה כאמור היא דיבידנד שמשלמת חברה תושבת אסטוניה לחברה תושבת ישראל ובבעלותה לא פחות מ-25 אחוז מהון המניות של החברה המשלמת את הדיבידנד, הניכוי יביא בחשבון את הגם ששולם על ידי חברה זו ביחס להכנסתה ממנה חולק הדיבידנד.

סעיף 17

קיצבאות

1. בכפוף להוראות פסקה 2 לסעיף 18 לאמנה זו, קצבאות וגמול דומה אחר המשולמים לתושב מדינה מתקשרת תמורת עבודה בעבר, יהיו חייבים במס רק באותה מדינה.
2. על אף הוראות פסקה 1 לסעיף זה, קיצבאות ותשלומים אחרים ששולמו בכפוף להקיקה לביטוח סוציאלי של מדינה מתקשרת, יהיו חייבים במס רק באותה מדינה.

סעיף 18

שירות ממשלתי

1. (א) משכורות, שכר עבודה וגמול דומה אחר, למעט קצבה, ששולמו בידי מדינה מתקשרת או רשות מקומית שלה, ליחיד, בעד שירותים שניתנו לאותה מדינה או רשות, יהיו חייבים במס רק באותה מדינה.
(ב) ואולם, ניתן לחייב במס משכורות, שכר עבודה וגמול דומה אחר כאמור רק במדינה המתקשרת האחרת אם השירותים ניתנים באותה מדינה והיחיד הוא תושב אותה מדינה, והוא:
 - (i) אזרח של אותה מדינה; או
 - (ii) לא היה לתושב של אותה מדינה אך ורק לשם מתן השירותים.
2. (א) כל קצבה המשולמת בידי מדינה מתקשרת או רשות מקומית שלה, או מתוך קרנות שנוצרו על ידן, ליחיד, בעד שירותים שניתנו לאותה מדינה או רשות, תהיה חייבת במס רק באותה מדינה.
(ב) ואולם ניתן יהיה לחייב במס קצבה כזו רק במדינה המתקשרת האחרת אם היחיד הוא תושב ואזרח של אותה מדינה.
3. הוראות סעיפים 14, 15, 16 ו-17 יחולו על משכורות, שכר עבודה וגמול דומה אחר ועל קצבאות, בעד שירותים שניתנו בקשר עם עסק המתנהל בידי מדינה מתקשרת או רשות מקומית שלה.

סעיף 19

סטודנטים

תשלומים שסטודנט, חניך בעסקים או מתמחה, שהינו או היה מיד לפני ביקורו במדינה מתקשרת תושב של המדינה המתקשרת האחרת, והוא שוהה במדינה הנזכרת ראשונה רק למטרות חינוכו או הכשרתו, מקבל למטרות קיומו, חינוכו או הכשרתו לא יהיו חייבים במס באותה מדינה, בתנאי שהתשלומים האמורים נצמחו ממקורות שמוחזר לאותה מדינה.

סעיף 20

מרצים, מורים וחוקרים

1. מרצה, מורה או חוקר מדעי המבקר באחת המדינות המתקשרות למטרות הוראה או עיסוק במחקר באוניברסיטה, מכללה, בית ספר, או מוסד חינוכי אחר המוכר על ידי אותה מדינה, ואשר מיד לפני ביקור זה היה תושב של המדינה המתקשרת האחרת, יהיה חייב במס רק באותה מדינה אחרת על כל גמול על הוראה

או כלי טיס המופעלים בתעבורה הבינלאומית, או מטלסלין השייכים להפעלת אותם אוניות או כלי טיס, יהיו חייבים במס רק באותה מדינה.

5. רווחים מהעברת כל נכס, זולת אלה הנזכרים בפסקאות 1, 2, 3 ו-4, יהיו חייבים במס רק במדינה המתקשרת שהמעביר הוא תושבה.

סעיף 14

הכנסה מהעסקה

1. בכפוף להוראות סעיפים 15, 17 ו-18, משכורות, שכר עבודה וגמול דומה אחר שמקבל תושב מדינה מתקשרת תמורת עבודה, יהיו חייבים במס רק באותה מדינה, אלא אם כן העבודה מבוצעת במדינה המתקשרת האחרת. בוצעה העבודה כאמור, ניתן לחייב במס את הגמול שנתקבל תמורתה באותה מדינה אחרת.

2. על אף הוראות פסקה 1, גמול שמקבל תושב מדינה מתקשרת תמורת עבודה המבוצעת במדינה המתקשרת האחרת, יהיה חייב במס רק במדינה הנזכרת ראשונה אם:

- (א) המקבל שוהה במדינה האחרת לתקופה או לתקופות שאינן עולות ביחד על 183 ימים בכל תקופה של שנים עשר חודשים המתחילה או מסתיימת בשנת המס שבה מדובר; וכן
- (ב) הגמול משולם על ידי מעביד שאינו תושב המדינה האחרת או מטעמו; וכן
- (ג) בנטל תשלום הגמול לא נושא מוסד קבע שיש למעביד במדינה האחרת.

3. על אף ההוראות הקודמות של סעיף זה, גמול הנצמח ביחס לעבודה שבוצעה באוניה או בכלי טיס המופעלים בתעבורה בינלאומית ע"י מיום של מדינה מתקשרת, ניתן לחייבו במס באותה מדינה.

סעיף 15

שכר חברי הנהלה

שכר דירקטורים ותשלומים דומים אחרים שהפיק תושב מדינה מתקשרת בתוקף תפקידו כחבר הדירקטוריון או כל גוף דומה של חברה שהיא תושבת המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.

סעיף 16

אמנים וספורטאים

1. על אף הוראות סעיפים 7 ו-14, הכנסה שהפיק תושב מדינה מתקשרת כבדרן, כגון אמן תיאטרון, קולנוע, רדיו או טלוויזיה, או כמוסיקאי, או ספורטאי, מפעילויותיו האישיות בתור שכזה, שבוצעו במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבה במס באותה מדינה אחרת.

2. מקום שהכנסה ביחס לפעילויות אישיות שבוצעו בידי בדרן או ספורטאי בתור שכזה נצמחה לא לאותו בדרן או ספורטאי עצמו אלא לאדם אחר, ניתן לחייב הכנסה זו במס, על אף הוראות סעיפים 7 ו-14, במדינה המתקשרת שבה מבוצעות פעילויותיו של הדרן או הספורטאי.

3. הוראות פסקאות 1 ו-2 לסעיף זה לא יחולו על הכנסה הנצמחת מפעילויות המבוצעות במדינה מתקשרת על ידי אמן או ספורטאי, אם הביקור באותה מדינה נתמך, כולו או רובו, על ידי קרנות ציבור של אחת המדינות המתקשרות האחרת או שתיהן או רשויות מקומיות שלהן, או על ידי מוסד המוכר על ידי אחת המדינות המתקשרות כמוסד ללא כוונת רווח. במקרה כזה ההכנסה תהיה ניתנת למיסוי בהתאם להוראות סעיף 7 או סעיף 14 לאמנה זו, לפי העניין.

8. מקום שמתעמי יחסים מיוחדים בין המשלם לבין בעל הזכות שביושר, או בין שניהם לבין אדם אחר, עולה סכום הריבית, בהתייחס לתביעת החוב שעליה הוא שולם, על הסכום שהמשלם והמקבל היו מסכימים עליו אילולא יחסים אלה, יחולו הוראות סעיף זה רק על הסכום הנזכר לאחרינה. במקרה כזה יישאר החלק העודף של התשלומים נתון למס בהתאם לדינייה של כל אחת מהמדינות המתקשרות, תוך התחשבות נאותה בשאר הוראותיה האחרות של אמנה זו.

סעיף 12 תמלוגים

1. תמלוגים שמקורם במדינה מתקשרת ושבעל הזכות שביושר להם הוא תושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס רק באותה מדינה אחרת.
2. המונח "תמלוגים" בסעיף זה פירושו תשלומים מכל סוג המתקבלים בעד השימוש, או הזכות לשימוש, בכל זכות יוצרים של יצירה ספרותית, אמנותית או מדעית, לרבות סרטי קולנוע, כל פטנט, סימן מסחר, מדגם או דוגמה, תכנית, נוסחה או תהליך סודיים, או עבור מידע הנוגע לניסיון תעשייתי, מסחרי או מדעי.
3. הוראות פסקה 1 לא יחולו אם בעל הזכות שביושר לתמלוגים, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מגדל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקורם של התמלוגים באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, והזכות או הרכוש שבזיקה אליהם משתלמים התמלוגים קשורים בצורה ממשית באותו מוסד קבע או בסיס קבוע. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7.
4. יראו תמלוגים כאילו מקורם במדינה מתקשרת כאשר המשלם הוא תושב של אותה מדינה. אולם, מקום שיש למשלם התמלוגים, בין אם הוא תושב אחת המדינות המתקשרות ובין אם לאו, מוסד קבע במדינה מתקשרת, אשר בקשר אליו נוצרה ההתחייבות לשלם את התמלוגים, ומוסד קבע זה נושא בנטל התמלוגים, יראו את התמלוגים כאילו מקורם במדינה מתקשרת שבה נמצא מוסד הקבע.
5. מקום שמחמת יחסים מיוחדים בין המשלם לבין בעל הזכות שביושר, או בין שניהם לבין אדם אחר, עולה סכום התמלוגים, בהתייחס לשימוש, לזכות או למידע שבעדם הם משתלמים, על הסכום שהמשלם ובעל הזכות שביושר היו מסכימים עליו אילולא יחסים אלה, יחולו הוראות סעיף זה רק על הסכום הנזכר לאחרינה. במקרה כזה יישאר החלק העודף של התשלומים נתון למס בהתאם לדינייה של כל אחת מן המדינות המתקשרות, תוך התחשבות נאותה בשאר הוראותיה של אמנה זו.

סעיף 13 רווחי הון

1. רווחים שהפיק תושב של מדינה מתקשרת מהעברת מקרקעין, הנזכרים בסעיף 6, והנמצאים במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.
2. רווחים שמפיק תושב של מדינה מתקשרת מהעברת מניות או זכויות דומות שלמעלה מ-50 אחוזים מערכן נצמח במישרין או בעקיפין ממקרקעין הנמצאים במדינה המתקשרת האחרת, ניתן למסותם באותה מדינה אחרת.
3. רווחים מהעברת מטלטלין המהווים חלק מגנסי העסק של מוסד קבע אשר יש למיזם של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת, לרבות רווחים כאמור מהעברת אותו מוסד קבע, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.
4. רווחים שמפיק מיזם של מדינה מתקשרת המפעיל אוניות או כלי טיס בתעבורה בינלאומית מהעברת אוניות

6. מקום שחברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת מפיקה רווחים או הכנסה מהמדינה המתקשרת האחרת, לא תטיל מדינה מתקשרת אחרת זו מס כלשהו על הדיבידנדים המשתלמים בידי החברה, אלא במידה שאותם דיבידנדים משתלמים לתושב של אותה מדינה אחרת או במידה שזכות ההחזקה שבזיקה אליה משתלמים הדיבידנדים קשורה באופן ממשי למוסד קבע הנמצא באותה מדינה אחרת, ולא תחייב את רווחיה הבלתי מחולקים של החברה במס על רווחים בלתי מחולקים, גם אם הדיבידנדים המשתלמים או הרווחים הבלתי מחולקים מורכבים, כולם או חלקם, מרווחים או מהכנסה שמקורם במדינה אחרת כאמור.

סעיף 11 ריבית

1. ריבית שמקורה במדינה מתקשרת והמשתלמת לתושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבה במס באותה מדינה אחרת.
2. אולם, ניתן לחייב ריבית כאמור במס במדינה המתקשרת שבה היא נצמחת ובהתאם לדיני אותה מדינה, אך אם בעל הזכות שביושר לריבית הוא תושב המדינה המתקשרת האחרת, המס שיוטל כך לא יעלה על 5 אחוזים מהסכום ברוטו של הריבית.
3. על אף הוראות פסקאות 1 ו-2 לסעיף זה, ריבית הנצמחת במדינה מתקשרת תהיה פטורה ממס באותה מדינה אם היא משתלמת:
 - (א) לממשלת המדינה המתקשרת האחרת או לרשות מקומית או לבנק המרכזי שלה ביחס להלוואה, תביעת חוב או אשראי כלשהם שנותן כל גוף כאמור;
 - (ב) ביחס להלוואה, תביעת חוב או אשראי שמוסד למימון או לכינוח סחר בינלאומי, הנמצא בבעלות מלאה של המדינה המתקשרת האחרת, מעניק או ערב להם;
 - (ג) לקרן פנסיה או מוסד דומה אחר המספק הסדרי פנסיה ליחידים לשם הבטחת הטבות לגיל פרישה, כאשר קרן פנסיה או מוסד דומה כאמור מוקם ומפוקח בהתאם לחוקי המדינה האחרת.
4. הוראות פסקאות 1 ו-2 לא יחולו אם ריבית הנצמחת במדינה מתקשרת משתלמת לתושב של המדינה המתקשרת האחרת שהוא הבעלים שביושר של הריבית, וריבית כאמור משולמת ביחס לחוב שנצמח במכירה באשראי, על ידי אותו תושב, של סחורה, או ציוד תעשייתי, מסחרי או מדעי לתושב של המדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה. במקרה כאמור יחולו הוראות סעיף 7 לאמנה זו.
5. המונח "ריבית" בסעיף זה פירושו הכנסה מתביעות חוב מכל סוג, בין שהן מובטחות במשכנתא ובין אם לאו, בין שהן נושאות זכות להשתתף ברווחי החייב ובין אם לאו, ובמיוחד הכנסה מבטוחות ממשלתיות והכנסה משטרי חוב או מאיגרות חוב, לרבות פרמיות ופרסים הקשורים בבטוחות, שטרי חוב או איגרות חוב אלה. המונח "ריבית" לא יכלול כל הכנסה המטופלת כדיבידנד בהתאם להוראות סעיף 10. לא יראו קנסות המוטלים בשל איחור בתשלום כריבית לענין סעיף זה.
6. הוראות פסקאות 1, 2 ו-3 לא יחולו אם בעל הזכות שביושר לריבית, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נצמחת הריבית, באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, ותביעת החוב שבזיקה אליה משתלמת הריבית קשורה באופן ממשי למוסד קבע כאמור. במקרה כאמור יחולו הוראות סעיף 7.
7. יראו ריבית כאילו מקורה במדינה מתקשרת, כאשר המשלם הוא תושב של אותה מדינה. אולם מקום שיש למשלם הריבית, בין אם הוא תושב מדינה מתקשרת ובין אם לאו, מוסד קבע באחת המדינות אשר בקשר אליו נוצרה ההתחייבות בשלה משתלמת הריבית, ומוסד קבע זה נושא בנטל הריבית, יראו את הריבית כאילו מקורה במדינה שבה נמצא מוסד הקבע.

- (א) שמיום של מדינה מתקשרת משתתף, במישרין או בעקיפין, בניהול, בשליטה או בהון של מיזם של המדינה המתקשרת האחרת, או
 (ב) שאותם בני אדם משתתפים, במישרין או בעקיפין, בניהול, בשליטה או בהון של מיזם של מדינה מתקשרת ושל מיזם של המדינה המתקשרת האחרת,

ובכל אחד מהמקרים נקבעו או הוטלו ביחסים המסחריים או הכספיים בין שני המיזמים, תנאים שונים מאלה שהיו נקבעים בין מיזמים בלתי תלויים, הרי כל הרווחים שאלמלא התנאים הללו היו נצמחים לאחד המיזמים ובשל אותם תנאים לא נצמחו, מותר לכלול אותם ברווחי אותו מיזם ולהטיל עליהם מס בהתאם.

2. מקום שמדינה מתקשרת כוללת ברווחי מיזם של אותה מדינה - ומטילה עליהם מס בהתאם - רווחים שעליהם חייב מיזם של המדינה המתקשרת האחרת במס באותה מדינה מתקשרת אחרת, והרווחים שנכללו כך הם רווחים שהיו נצמחים למיזם של המדינה הנוכרת ראשונה לו היו התנאים בין שני המיזמים זהים לאלה שהיו נקבעים בין מיזמים עצמאיים, כי אז אותה מדינה אחרת תבצע התאמה נאותה בסכום המס שהוטל בה על רווחים אלה, אם נראה לה שהתאמה זו מוצדקת. בקביעת התאמה כאמור, תהיה התחשבות נאותה בהוראות האחרות של אמנה זו, והרשויות המוסמכת של המדינות המתקשרות תיוועצנה זו בזו לפי הצורך.

סעיף 10 דיבידנדים

1. דיבידנדים ששילמה חברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת לתושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.

2. אף על פי כן ניתן לחייב במס דיבידנדים כאלה גם במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום מושב החברה המשלמת, ולפי דיני אותה מדינה, אולם, אם בעל הזכות שביושר לדיבידנדים הוא תושב המדינה המתקשרת האחרת, המס שיוטל כך לא יעלה על:

(א) 0 אחוזים מהסכום ברוטו של הדיבידנדים אם בעל הזכות שביושר הוא חברה (שאיננה שותפות) המחזיקה במישרין 10 אחוזים ומעלה מהון החברה המשלמת את הדיבידנדים;

(ב) 5 אחוזים מהסכום ברוטו של הדיבידנדים בכל המקרים האחרים.

3. על אף הוראות פסקאות 1 ו-2 לסעיף זה, דיבידנדים ששילמה חברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת יהיו פטורים ממס באותה מדינה אם הם משתלמים:

(א) לממשלת המדינה המתקשרת האחרת או לרשות מקומית או לבנק המרכזי שלה;

(ב) לקרן פנסיה או מוסד דומה אחר המספק הסדרי פנסיה ליחידים לשם הבטחת הטבות לגיל פרישה, כאשר קרן פנסיה או מוסד דומה כאמור מוקם ומפוקח בהתאם לחוקי המדינה האחרת.

4. המונח "דיבידנדים" בסעיף זה פירושו הכנסה ממניות, אשר אינן תביעות חוב, המשתתפות ברווחים, וכן הכנסה מזכויות אחרות הכפופה לאותו יחס לעניין מיסוי כהכנסה ממניות לפי חוקי המדינה שבה נמצא מושבה של החברה המבצעת את החלוקה.

5. הוראות פסקאות 1 ו-2 לא יחולו אם בעל הזכות שביושר לדיבידנדים, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקום מושבה של החברה המשלמת את הדיבידנדים, באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, וזכות ההחזקה שבזיקה אליה משתלמים הדיבידנדים קשורה באופן ממשי באותו מוסד קבע. במקרה כאמור יחולו הוראות סעיף 7.

דרך אחרת.

4. הוראות פסקאות 1 ו-3 יחולו גם על הכנסה ממקרקעין של מיזם.

סעיף 7

רווחי עסקים

1. רווחים של מיזם של מדינה מתקשרת יהיו חייבים במס רק באותה מדינה, אלא אם כן המיזם מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא שם. אם המיזם מנהל עסקים כאמור לעיל, ניתן לחייב במס במדינה האחרת את רווחי העסקים של המיזם, אולם רק אותו חלק מהם שניתן לייחסו לאותו מוסד קבע.
2. בכפוף להוראות פסקה 3, מקום שמיזם של מדינה מתקשרת מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, ייחסו בכל מדינה מתקשרת לאותו מוסד קבע את הרווחים שהיו צפויים לו אילו היה זה מיזם נבדל ונפרד העוסק בפעילויות זהות או דומות, בתנאים זהים או דומים, ומקיים קשרים באופן בלתי תלוי לחלוטין עם המיזם שהוא מוסד קבע שלו.
3. בקביעת רווחי מוסד קבע, יותר ניכרין של ההוצאות שהוצאו למטרות מוסד הקבע, לרבות הוצאות הנהלה ומינהל כללי שהוצאו כך, בין במדינה שבה נמצא מוסד הקבע ובין במקום אחר.
4. במידה שהיה נהוג במדינה מתקשרת לקבוע את הרווחים שיש לייחסם למוסד קבע על בסיס של ייחוס כלל רווחי המיזם לחלקיו השונים, לא ימנע האמור בפסקה 2 מאותה מדינה מתקשרת לקבוע את רווחי החייבים במס לפי שיטת הייחוס שנהוגה בה; ואולם, יש לאמץ שיטת ייחוס כזאת שתביא לתוצאות התואמות את העקרונות שנקבעו בסעיף זה.
5. לא ייחסו רווחים למוסד קבע מטעם זה בלבד שאותו מוסד קבע קנה טובין או סחורה בשביל המיזם.
6. לעניין הפסקאות הקודמות, ייחסו הרווחים למוסד הקבע ייקבע בהתאם לאותה שיטה מדי שנה בשנה, אלא אם כן ישנה סיבה טובה ומספקת לנהוג אחרת.
7. מקום שנכללים ברווחים פריטי הכנסה הנידונים בנפרד בסעיפים אחרים של אמנה זו, כי או לא יגרעו הוראות סעיף זה מהוראות אותם סעיפים.

סעיף 8

ספנות והובלה ואווירית

1. רווחי מיזם של מדינה מתקשרת מהפעלת ספינות או כלי טיס בתעבורה בינלאומית יהיו חייבים במס רק באותה מדינה.
2. הוראות פסקה 1 יחולו גם על רווחים מהשתתפות בקרן משותפת, בעסק משותף או בסוכנות הפעלה בין-לאומית.

סעיף 9

מיזמים משולבים

1. מקום:

- (א) מקום הנהלה;
 (ב) סניף;
 (ג) משרד;
 (ד) בית חרושת;
 (ה) בית מלאכה; וכן
 (ו) מכרה, באר נפט או באר גז, מחצבה או כל מקום אחר להפקה של משאבים טבעיים.
3. אתר בנייה או פרויקט של בנייה או התקנה או מהווים מוסד קבע רק אם הם נמשכים שנים עשר חודשים ומעלה.
4. על אף ההוראות הקודמות של סעיף זה, המונח "מוסד קבע" יראוהו כאילו אינו כולל:
- (א) שימוש במתקנים אך ורק לצורכי אחסנה, תצוגה או מסירה של טובין או של סחורה השייכים למיזם;
 (ב) החזקת מלאי של טובין או של סחורה השייכים למיזם, אך ורק לצורכי אחסון, תצוגה או מסירה;
 (ג) החזקת מלאי של טובין או של סחורה השייכים למיזם, אך ורק לשם עיבודם על ידי מיזם אחר;
 (ד) החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק לשם רכישת טובין או סחורה, או לשם איסוף מידע, עבור המיזם;
 (ה) החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק למטרות ביצוע, עבור המיזם, כל פעילות אחרת שטיבה הכנה או עזר;
 (ו) החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק לצורך צירוף כלשהו של פעילויות המאזכרות בפסקאות משנה (א) עד (ה), ובלבד שהפעילות הכוללת של מקום העסקים הקבוע הנובעת מצירוף זה טיבה הכנה או עזר.
5. על אף הוראות פסקאות 1 ו-2, מקום שאדם - שאינו סוכן בעל מעמד עצמאי שפסקה 6 חלה עליו - פועל בשם מיזם, ויש לו סמכות במדינה מתקשרת לחתום על חוזים בשם המיזם והוא משתמש בה בקביעות, יראו את המיזם כאילו יש לו מוסד קבע במדינה זו ביחס לכל הפעילויות שאותו אדם מקבל על עצמו מטעם המיזם, אלא אם כן פעילויות האדם האמור מוגבלות לאלה הנוכרות בפסקה 4, אשר אילו בוצעו ממקום עסקים קבוע לא היו הופכות את מקום העסקים הקבוע הזה למוסד קבע לפי הוראות אותה פסקה.
6. מיזם לא ייראה כבעל מוסד קבע במדינה מתקשרת רק מפני שהוא מנהל עסקים באותה מדינה באמצעות מתווך, עמיל כללי או כל סוכן אחר בעל מעמד בלתי תלוי, ובלבד שבני אדם אלה פועלים במהלך הרגיל של עסקיהם.
7. העובדה שחברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת שולטת בחברה שהיא תושבת המדינה המתקשרת האחרת או נשלטת על ידה, או שהיא מנהלת עסקים באותה מדינה אחרת (אם באמצעות מוסד קבע ואם בדרך אחרת), לא יהיה בה, כשלעצמה, כדי להקנות לחברה אחת מעמד של מוסד קבע של האחרת.

סעיף 6

הכנסה ממקרקעין

1. הכנסה שמפיק תושב מדינה מתקשרת ממקרקעין (לרבות הכנסה מחקלאות או ייעור) הנמצאים במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבה במס באותה מדינה אחרת.
2. למונח "מקרקעין" תהיה המשמעות שיש לו לפי דין המדינה המתקשרת שבה נמצאים המקרקעין הנדונים. המונח יכול, בכל מקרה, נכסים הנלווים למקרקעין, אופציות או זכויות דומות ביחס למקרקעין, משק חי וציוד המשמשים בחקלאות ובייעור, זכויות שחלות עליהן הוראות הדין הכללי הדין במקרקעין, זכות ההנאה מפירות מקרקעין וזכויות לתשלומים משתנים או קבועים כתמורה בעד עיבוד, או הזכות לעבד, מרבצי מינרלים, מקורות ואוצרות טבע אחרים. ספינות, אוניות וכלי טיס לא ייראו כמקרקעין.
3. הוראות פסקה 1 יחולו על הכנסה המופקת משימוש ישיר במקרקעין, מהשכרתם או משימוש במקרקעין בכל

- (ז) המונה "תעבורה בינלאומית" פירושו כל הובלה בספינה או בכלי טיס המופעלים בידי מים של מדינה מתקשרת, למעט כאשר הספינה או כלי הטיס מופעלים אך ורק בין מקומות שבתוך המדינה המתקשרת האחרת;
 המונה "רשות מוסמכת" פירושו:
 (ח) המונה "רשות מוסמכת" פירושו:
 (i) באסטוניה: שר האוצר או נציגו המוסמך;
 (ii) בישראל: שר האוצר או נציגו המוסמך;
 (ט) המונה "אזרח" פירושו:
 (i) כל יחיד שהוא בעל אזרחות של מדינה מתקשרת;
 (ii) כל יישות משפטית, שותפות או התאגדות שמעמדם ככאלה נובע מהחוקים התקפים במדינה מתקשרת;
 (י) המונה "עסק" כולל ביצוע שירותים מקצועיים ופעילויות אזרחות בעלות אופי עצמאי.

2. מבחינת יישום הוראות האמנה בכל עת על ידי מדינה מתקשרת, כל מונח שלא הוגדר בה, יפורש בהתאם למשמעות שניתנת לו באותה עת לפי חוקי אותה מדינה החלים על המסים עליהם האמנה חלה, אלא אם כן משתמע אחרת מן ההקשר, ותינתן עדיפות לפרשנות הניתנת לאותם מונחים בחוקי המס של אותה מדינה לעומת הפרשנות הניתנת להם לפי חוקים אחרים של אותה מדינה.

סעיף 4 תושב

1. למטרות אמנה זו, המונח "תושב מדינה מתקשרת" פירושו כל אדם, אשר לפי דיני אותה מדינה נתון בה למס מכוח מקום מושבו, מקום מגוריו, מקום ניהולו, מקום התאגדותו או כל מבחן אחר מסוג דומה, וכולל גם את המדינה וכל רשות מקומית שלה. אולם מונח זה אינו כולל אדם הנתון למס באותה מדינה רק לגבי הכנסה ממקורות שבאותה מדינה.
2. מקום שמכוח הוראות פסקה 1 יחיד הינו תושב שתי המדינות המתקשרות, ייקבע מעמדו כלהלן:
 (א) יראוהו רק כתושב המדינה שבה עומד לרשותו בית קבע;
 (ב) אם עומד לרשותו בית קבע בשתי המדינות, או אם לא עומד לרשותו בית קבע באף אחת מהמדינות, יראוהו רק כתושב המדינה שבה שיחסיו האישיים והכלכליים עמה הדוקים יותר (מרכז האינטרסים החייוניים);
 (ג) אם לא ניתן לקבוע באיזו מדינה נמצא מרכז האינטרסים החייוניים שלו, יראוהו רק כתושב המדינה שבה הוא נוהג לגור;
 (ד) אם הוא נוהג לגור בשתי המדינות או אף לא באחת מהן, יראוהו רק כתושב המדינה שהוא אזרח;
 (ה) אם הוא אזרח של שתי המדינות המתקשרות או אף לא של אחת מהן, הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יישבו את השאלה בהסכמה הדדית.
3. מקום שמכוח הוראות פסקה 1 אדם שאינו יחיד הינו תושב שתי המדינות המתקשרות, ישתדלו הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות ליישב את השאלה בהסכמה הדדית.

סעיף 5 מוסד קבע

1. למטרות אמנה זו, המונח "מוסד קבע" פירושו מקום עסקים קבוע שבאמצעותו מתנהלים עסקי מיום, כולם או חלקם.
2. המונח "מוסד קבע" כולל במיוחד:

סעיף 1
בני אדם נדונים

אמנה זו תחול על בני אדם שהם תושבי אחת המדינות המתקשרות או שתיהן.

סעיף 2
המסים הנדונים

1. אמנה זו תחול על מסים על הכנסה המוטלים מטעם מדינה מתקשרת או הרשויות המקומיות שלה, ללא התחשבות בדרכי הטלתם.
2. יראו כמסים על הכנסה את כל המסים המוטלים על סך כל ההכנסה, או על חלקים מההכנסה, לרבות מסים על רווחים מהעברת מטלטלין או מקרקעין.
3. המסים הקיימים שעליהם תחול האמנה הם בעיקר:
 - (א) באסטוניה: מס ההכנסה;
 - (ב) בישראל:
 - (i) מס הכנסה ומס חברות (לרבות מס על רווחי הון); וכן
 - (ii) המס המוטל על רווחים מהעברת מקרקעין לפי חוק מיסוי מקרקעין.
4. אמנה זו תחול גם על מסים זהים או דומים בעיקרם שיוטלו לאחר תאריך חתימת אמנה זו, בנוסף למסים הקיימים או במקומם. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יודיעו זו לזו על שינויים משמעותיים שנעשו בדיני המסים הנוגעים שלהן.

סעיף 3
הגדרות כלליות

1. למטרות אמנה זו, אלא אם כן משתמע אחרת מן ההקשר:
 - (א) המונח "אסטוניה" פירושו הרפובליקה של אסטוניה, ובמשמעותו הגיאוגרפית, שטחה של אסטוניה וכל שטח אחר הצמוד לים הטריטוריאלי של אסטוניה שבו לפי חוקי אסטוניה ובהתאם למשפט הבינלאומי, ניתן לממש את זכויותיה של אסטוניה ביחס לקרקע הים ולתת-הקרקע ולמשאבים הטבעיים שלהם;
 - (ב) המונח "ישראל" פירושו מדינת ישראל, ובמשמעותו הגיאוגרפית הוא כולל את השטח שעליו יש לממשלת מדינת ישראל זכויות מיסוי, כולל הים הטריטוריאלי שלה, וכן האזורים הימיים הצמודים לגבול החיצוני של הים הטריטוריאלי, כולל קרקע הים ותת-הקרקע שעליהם מדינת ישראל, בהתאם למשפט הבינלאומי ולדיני מדינת ישראל, מממשת את הזכויות הריבוניות שלה או זכויות אחרות וסמכות שיפוט;
 - (ג) המונח "אדם" כולל יחיד, חברה וכל חבר בני אדם אחר;
 - (ד) המונח "חברה" פירושו כל תאגיד או כל ישות הנחשבת כתאגיד לצרכי מס;
 - (ה) המונח "מיזם" חל על ניהול כל עסק;
 - (ו) המונחים "מיזם של מדינה מתקשרת" ו"מיזם של המדינה המתקשרת האחרת" פירושה, בהתאמה, מיזם המנוהל בידי תושב של מדינה מתקשרת ומיזם המנוהל בידי תושב של המדינה המתקשרת האחרת;

[HEBREW TEXT – TEXTE HÉBREU]

אמנה

בין

הרפובליקה של אסטוניה

לבין

מדינת ישראל

בדבר מניעת כפל מס ומניעת התחמקות ממסים

בזיקה למסים על הכנסה

[TRANSLATION – TRADUCTION]

CONVENTION ENTRE LA RÉPUBLIQUE D'ESTONIE ET L'ÉTAT
D'ISRAËL TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À
PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE
REVENU

Article premier. Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

Article 2. Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu perçus pour le compte d'un État contractant ou de ses autorités locales, quel que soit le régime de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu les impôts perçus sur le revenu total ou sur des éléments du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation des biens mobiliers ou immobiliers.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

a) En Estonie : l'impôt sur le revenu;

b) En Israël :

(i) L'impôt sur le revenu et l'impôt sur les sociétés (y compris l'impôt sur les plus-values du capital); et

(ii) L'impôt sur les gains provenant de l'aliénation de biens immobiliers en vertu de la loi fiscale sur la propriété foncière.

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des États contractants se communiquent les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. Définitions générales

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) Le terme « Estonie » désigne la République d'Estonie et, lorsqu'il est employé dans un sens géographique, il désigne le territoire de l'Estonie, ainsi que toute zone adjacente aux eaux territoriales de l'Estonie à l'intérieur de laquelle peuvent être exercés, en vertu de la législation de l'Estonie et conformément au droit international, les droits de

l'Estonie afférents au lit de la mer et au sous-sol marin ainsi qu'à leurs ressources naturelles;

b) Le terme « Israël » désigne l'État d'Israël et, lorsqu'il est utilisé dans un sens géographique, il comprend le territoire sur lequel le Gouvernement de l'État d'Israël a le droit d'imposition, y compris la mer territoriale, ainsi que les zones maritimes adjacentes à la limite extérieure de la mer territoriale, dont le lit de la mer et le sous-sol sur lequel l'État d'Israël exerce, conformément au droit international et à la législation de l'État d'Israël, ses droits souverains ou autres droits et sa juridiction;

c) Le terme « personne » désigne des personnes physiques, des sociétés et tous autres groupements de personnes;

d) Le terme « société » désigne toute personne morale et toute entité considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;

e) Le terme « entreprise » s'applique à l'exercice de toute activité;

f) Les expressions « entreprise d'un État contractant » et « entreprise de l'autre État contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant;

g) L'expression « trafic international » désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise d'un État contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre État contractant;

h) L'expression « autorité compétente » désigne :

(i) En Estonie : le Ministre des finances ou son représentant autorisé;

(ii) En Israël : le Ministre des finances ou son représentant autorisé;

i) Le terme « ressortissant » désigne :

(i) Toute personne physique qui possède la citoyenneté d'un État contractant;

(ii) Toute personne morale, société de personnes (partnership) ou association constituée conformément à la législation en vigueur dans un État contractant;

j) Le terme « activité » comprend l'exercice de professions libérales ou d'autres activités de caractère indépendant.

2. Pour l'application de la présente Convention par l'un des États contractants, toute expression qui n'y est pas définie aura, à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente, le sens que lui attribue à ce moment-là le droit de cet État concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, la définition attribuée à ladite expression ayant priorité sur celle qui lui est attribuée dans les autres lois dudit État.

Article 4. Résidence

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression « résident de l'un des États contractants » désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt dans cet État en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction, de son immatriculation ou de tout autre critère du même ordre et inclut également ledit État et l'une quelconque de ses autorités locales. Toutefois, cette expression ne

s'applique pas aux personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet État contractant que pour les revenus qu'elles tirent de sources situées dans cet État.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) Cette personne est considérée comme un résident de l'État où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent;

b) Si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun État, elle est considérée comme un résident de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

c) Si l'État où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut être déterminé, elle est considérée comme un résident de l'État où elle séjourne de façon habituelle;

d) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux États ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée uniquement comme un résident de l'État dont elle possède la nationalité;

e) Si cette personne possède la nationalité des deux États ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est résidente des deux États contractants, les autorités compétentes des États contractants règlent le problème d'un commun accord.

Article 5. Établissement stable

1. Au sens de la présente Convention, on entend par « établissement stable » une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. Par « établissement stable », on entend notamment :

a) Un siège de direction;

b) Une succursale;

c) Un bureau;

d) Une usine;

e) Un atelier; et

f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de travaux ou de construction ou un projet d'installation ne constituent un établissement stable que si leur durée est supérieure à douze mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, ne constituent pas un « établissement stable » :

a) Les installations qui sont employées aux seules fins d'entreposer, exposer ou livrer des biens ou marchandises appartenant à l'entreprise;

b) Un dépôt de marchandises appartenant à l'entreprise, constitué aux seules fins de stocker, d'exposer ou livrer ces biens ou marchandises;

c) Un dépôt de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise, entreposés aux seules fins de leur transformation par une autre entreprise;

d) Une installation fixe d'affaires qui est utilisée aux seules fins d'acheter des biens ou des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

e) Une installation fixe d'affaires qui est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) Une installation fixe qui est utilisée aux seules fins d'exercer simultanément plusieurs des activités visées aux alinéas a) à e) ci-dessus, sous réserve que l'ensemble des activités ainsi menées dans l'installation fixe d'affaires conserve son caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne — autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 — agit pour le compte d'une entreprise et dispose et jouit, dans un État contractant, du pouvoir qu'elle y exerce habituellement de conclure des contrats au nom de l'entreprise, celle-ci est réputée avoir un établissement stable dans cet État pour toutes les activités que cette personne exerce pour le compte de l'entreprise, à moins que les activités de cette personne soient limitées à celles qui sont énumérées au paragraphe 4 et qui, exercées dans une installation fixe d'affaires, ne feraient pas de cette installation fixe un établissement stable au sens dudit paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas réputée avoir un établissement stable dans un État contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, sauf si ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

7. Le fait qu'une société résidente d'un État contractant contrôle ou soit contrôlée par une société résidente de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou autrement), ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus de biens immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant, sont imposables dans cet autre État.

2. L'expression « biens immobiliers » a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tous cas les accessoires des biens immobiliers, toute option ou droit analogue au titre desquels le cheptel et les équipements des exploitations agricoles ou forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, et de sources et autres ressources naturelles. Les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre État mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un État contractant exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il sera imputé dans chaque État contractant à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait vraisemblablement pu réaliser s'il avait été une entreprise distincte et séparée exerçant des activités identiques ou similaires, dans des conditions identiques ou similaires, et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses contractées par l'entreprise pour cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration, soit dans l'État où cet établissement stable est situé, soit ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans l'un des États contractants, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties constituantes, aucune disposition du paragraphe 2 du présent article n'empêche cet État contractant de déterminer ainsi les bénéfices imposables; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes énoncés dans le présent article.

5. Aucun bénéfice ne sera imputé à un établissement stable pour la seule raison que ledit établissement aura simplement acquis des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à un établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions desdits articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. Transports maritimes et aériens

1. Les bénéfices qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'exploitation en trafic international de navires ou d'aéronefs sont imposables exclusivement dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

1. Lorsque :

a) Une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant; ou que

b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant; et que, dans l'un ou l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais qui n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État, et impose en conséquence, des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a déjà été imposée dans cet autre État contractant et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État contractant si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui l'auraient été entre des entreprises indépendantes, l'autre État procédera à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il sera dûment tenu compte des autres dispositions du présent Accord et, si cela est nécessaire, les autorités compétentes des deux États contractants se consulteront.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est résidente d'un État contractant et dont est bénéficiaire un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est résidente, et selon la législation de cet État; mais si la personne qui reçoit les dividendes est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 0 % du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société autre qu'une société de personnes qui détient directement 10 % au moins du capital de la société payant les dividendes;

b) 5 % du montant brut des dividendes dans tout autre cas.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article, les dividendes payés par une société qui est résidente d'un État contractant sont exonérés d'impôt dans cet État si ces dividendes sont payés :

a) Au Gouvernement de l'autre État contractant ou à ses collectivités locales ou à la Banque centrale de cet État;

b) À un fonds de pension ou toute autre institution similaire qui offre des régimes de retraites dans lesquels les personnes participent afin de pouvoir compter sur une prestation de retraite assurée, où ledit fonds de pension ou tout autre institution similaire est établi et contrôlé conformément aux dispositions législatives de cet État contractant.

4. Le terme « dividendes », employé dans le présent article, désigne les revenus provenant d'actions, à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'État dont la société distributrice est un résident.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

6. Lorsqu'une société, qui est un résident d'un État contractant, tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont versés à un résident de cet autre État ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable situé dans cet autre État, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant de l'un des États contractants et payés à un résident de l'autre État contractant peuvent être imposés dans cet autre État.

2. Toutefois, ces intérêts peuvent également être imposés dans l'État contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet État, mais si la personne qui perçoit les intérêts en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 5 % du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article, les intérêts provenant d'un État contractant sont exonérés d'impôt dans cet État s'ils sont payés :

a) Au Gouvernement de l'autre État contractant ou à ses collectivités locales ou à la Banque centrale de cet État, en relation avec tout prêt, créance ou crédit octroyé par l'une de ces institutions;

b) En ce qui concerne tout prêt, créance ou crédit garanti ou assuré par une institution pour financer ou assurer des transactions commerciales internationales, qui est intégralement détenu par l'autre État contractant;

c) À un fonds de pension ou toute autre institution similaire qui offre des régimes de retraites dans lesquels les personnes participent afin de pouvoir compter sur une presta-

tion de retraite assurée, où ledit fonds de pension ou toute autre institution similaire est établi et contrôlé conformément aux dispositions législatives de l'autre État contractant.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas si les intérêts produits dans un État contractant sont payés à un résident de l'autre État contractant qui est le bénéficiaire effectif des intérêts et ces intérêts sont payés dans le cadre d'une insolvabilité résultant de la vente à crédit par ce résident, de marchandises ou d'équipements industriels, commerciaux ou scientifiques à un résident du premier État. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 de la présente Convention sont applicables.

5. Le terme « intérêt » employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des bons ou d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Le terme « intérêt » n'inclut pas le revenu considéré comme un dividende aux termes des dispositions de l'article 10. Les pénalités pour retard de paiement ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

6. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à l'établissement stable en question. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 du présent Accord sont applicables.

7. Les intérêts sont réputés provenir de l'un des États contractants lorsque le débiteur des intérêts est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État autre que celui dont il est un résident, un établissement stable pour lequel la créance donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable est situé.

8. Lorsqu'en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. Redevances

1. Les redevances recueillies dans un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Au sens du présent article, le terme « redevances » s'entend des rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un

plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances une activité commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à l'établissement stable en question. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

4. Les redevances sont considérées comme provenant de l'un des États contractants lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non résident de l'un des États contractants, a dans un État contractant un établissement stable au titre duquel l'engagement donnant lieu aux redevances a été contracté et qui en supporte la charge, celles-ci seront considérées comme provenant de l'État où est situé l'établissement stable.

5. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation, du droit ou des informations pour lesquels elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant, eu égard aux autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. Gains en capital

1. Les gains d'un résident d'un État contractant qui proviennent de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation d'actions ou d'une participation comparable tirant plus de 50 % de leur valeur, que ce soit directement ou indirectement, d'un bien immeuble situé dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable sont imposables dans cet autre État.

4. Les gains qu'une entreprise d'un État contractant exploitant des navires ou des aéronefs en trafic international tire de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international ou de biens meubles affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, ne sont imposables que dans cet État.

5. Les gains résultant de la cession d'un bien autre que ceux visés aux paragraphes 1, 2, 3 et 4 sont imposables exclusivement dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. Revenus d'un emploi salarié

1. Sous réserve des dispositions des articles 15, 17 et 18 du présent Accord, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations obtenues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations obtenues par un résident de l'un des États contractants au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État si :

a) Le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours pendant une période de douze mois commençant ou se terminant pendant l'exercice fiscal considéré; et

b) Les rémunérations sont versées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre État; et

c) La charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable que l'employeur a dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international par une entreprise d'un État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 15. Tantièmes

Les tantièmes et autres rétributions similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration, de surveillance ou similaire d'une société résidente de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 16. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 7 et 14, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre État.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou qu'un sportif tire personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7 et 14, dans l'État contractant où les activités de l'artiste du spectacle ou du sportif sont exercées.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article ne s'appliquent pas aux revenus résultant d'activités exercées dans un État contractant par des artistes ou des sportifs si leur séjour dans cet État est financé entièrement ou principalement par des fonds publics de l'un des deux États contractants, des collectivités locales ou par une institution reconnue par l'un des États contractants comme une organisation à but non lucra-

tif. Dans ce cas, les revenus sont imposables conformément aux dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas.

Article 17. Pensions

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 18 de la présente Convention, les pensions et autres rémunérations similaires qui sont payées au titre d'un emploi antérieur à un résident d'un État contractant sont imposables exclusivement dans cet État.

2. Indépendamment des dispositions du paragraphe 1 du présent article, les pensions et autres rémunérations versées dans le cadre de la sécurité sociale d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État.

Article 18. Fonction publique

1. a) Les traitements, salaires et rémunérations analogues, autres que les pensions, payés par un État contractant ou l'une de ses autorités locales à une personne physique au titre de services rendus à cet État ou à cette autorité, sont imposables exclusivement dans cet État;

b) Toutefois, ces salaires, traitements et autres rémunérations de même nature sont imposables exclusivement dans l'autre État contractant si les services en question sont rendus dans cet État et si la personne physique est un résident de cet autre État qui :

(i) Est un ressortissant de cet État; ou

(ii) N'est pas devenu un résident de cet État à la seule fin de rendre les services.

2. a) Les pensions payées par un État contractant ou par l'une de ses autorités locales, soit directement, soit par prélèvements sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique, au titre de services rendus à cet État ou à cette autorité locale, sont imposables exclusivement dans cet État;

b) Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre État contractant si la personne physique est un résident de cet État et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 14, 15, 16 et 17 s'appliquent aux salaires, traitements et rémunérations similaires ainsi qu'aux pensions au titre de services rendus dans le cadre d'une activité commerciale d'un État contractant, ou d'une de ses collectivités locales.

Article 19. Étudiants

Les sommes qu'un étudiant, un apprenti ou un stagiaire qui est ou qui était, immédiatement avant de se rendre dans un État contractant, un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation, ne sont pas imposables dans cet État, à condition qu'elles proviennent de sources extérieures à cet État.

Article 20. Professeurs, enseignants et chercheurs

1. Un professeur, enseignant ou chercheur qui séjourne dans l'un des États contractants dans le seul but d'enseigner ou d'effectuer des recherches dans une université, une école d'enseignement supérieur, une école d'enseignement secondaire ou tout autre établissement d'enseignement reconnu par cet État, et qui était, immédiatement avant de se rendre dans ledit État, un résident de l'autre État contractant, n'est imposable que dans cet autre État à l'égard de toute rémunération perçue au titre de cet enseignement ou de ces recherches. Cependant, le présent paragraphe ne s'applique que pendant une période ne dépassant pas deux ans à compter du moment où il se rend pour la première fois à cette fin dans cet État contractant.

2. Les dispositions du présent article ne s'appliquent pas aux revenus provenant de recherches si lesdits travaux ont été entrepris non dans l'intérêt général mais essentiellement pour servir les intérêts particuliers d'une personne.

Article 21. Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant autres que ceux dont il est question dans les articles précédents de la présente Convention, d'où qu'ils proviennent, sont imposables exclusivement dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que ceux provenant des biens immobiliers au sens du paragraphe 2 de l'article 6, si le bénéficiaire desdits revenus, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Les dispositions de l'article 7 sont alors applicables.

Article 22. Élimination de la double imposition

1. En ce qui concerne un résident d'Estonie, la double imposition est évitée comme suit :

a) Lorsqu'un résident de l'Estonie reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, ont été imposés en Israël, l'Estonie, sous réserve des dispositions du sous-paragraphe b), les exemptera d'impôts;

b) Lorsqu'un résident de l'Estonie reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions :

(i) De l'alinéa b) du paragraphe 2 de l'article 10, ou

(ii) Du paragraphe 2 de l'article 11,

sont imposables en Israël, l'Estonie accorde, sur l'impôt qu'elle perçoit sur les revenus de ce résident, une déduction d'un montant égal aux impôts payés en Israël. Cette déduction ne doit toutefois pas excéder la part de l'impôt, tel que calculée avant que la déduction ne soit accordée, qui est imputable auxdits éléments de revenu provenant d'Israël.

2. En ce qui concerne Israël, la double imposition est évitée comme suit :

a) Lorsqu'un résident d'Israël perçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, ont été imposés en Estonie, Israël autorise ce résident (sous réserve de la législation israélienne régissant les modalités d'octroi d'un crédit d'impôt et ne remettant pas en cause le principe général énoncé dans le présent paragraphe) à déduire de son impôt sur le revenu un montant égal à l'impôt qu'il paie sur le revenu en Estonie.

Cette déduction ne peut toutefois dépasser la partie du montant de l'impôt sur le revenu tel que calculé avant déduction, qui est attribuable, le cas échéant, aux revenus imposables en Estonie.

b) Lorsque ces revenus sont des dividendes versés par une entreprise qui est un résident d'Estonie à une entreprise qui est un résident d'Israël et qui détient au moins 25 % des actions de l'entreprise distributrice des dividendes, le crédit d'impôt tient compte de l'impôt payé par cette entreprise sur ses revenus servant au paiement du dividende.

3. Lorsque, selon l'une quelconque des dispositions de la présente Convention, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles sont exonérés de l'impôt dans cet État, cet État peut néanmoins, aux fins du calcul du montant de l'impôt à percevoir sur le reste des revenus dudit résident, prendre en compte le revenu ainsi exonéré.

Article 23. Non-discrimination

1. Les ressortissants d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les ressortissants de cet autre État qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence.

2. L'établissement stable dont une entreprise d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant n'est pas imposé dans cet autre État d'une façon moins favorable que les entreprises de cet autre État qui exercent la même activité.

3. À moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 8 de l'article 11 ou du paragraphe 5 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État.

4. Les entreprises d'un État contractant dont le capital est en totalité ou en partie détenu ou contrôlé directement ou indirectement par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant, ne sont assujetties dans l'État mentionné en premier, à un impôt ou à des obligations différentes ou plus lourdes que celles auxquelles sont assujetties d'autres entreprises similaires de l'État mentionné en premier, ou susceptibles de l'être.

5. Le présent article ne peut être interprété comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant, en raison de leur situation personnelle ou de leurs charges de famille, les abattements, dégrèvements et réductions à des fins fiscales qu'il accorde à ses propres résidents.

Article 24. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par l'un ou les deux États contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 23, à celle de l'État contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à partir de la première notification des mesures qui entraînent une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la présente Convention. Un accord sera trouvé dans une période de deux ans après que la question a été officiellement soulevée par l'autre autorité compétente, et il sera appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents, y compris par l'intermédiaire d'une commission mixte composée d'elles-mêmes ou de leurs représentants.

Article 25. Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements nécessaires à l'application des dispositions de la présente Convention ou de celles de la législation interne des États contractants relative aux impôts compris dans la présente Convention, dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article premier. Tout renseignement ainsi reçu par un État contractant doit être tenu secret de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État contractant et ne peut être communiqué qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et les organes administratifs) chargées de la cotisation ou du recouvrement des impôts visés par la Convention, des procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou des décisions sur les recours relatifs à ces impôts visés à la première phrase. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

a) De prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation ou à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant;

b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant;

c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret d'entreprise, commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 26. Membres de missions diplomatiques et agents consulaires

Aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou des postes consulaires en vertu soit des règles générales du droit international, soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 27. Entrée en vigueur

1. Les États contractants s'informeront l'un l'autre par écrit et par la voie diplomatique de ce que les formalités juridiques requises par leur législation nationale pour l'entrée en vigueur de la présente Convention ont été accomplies.

2. La présente Convention entrera en vigueur à la date de la réception de la dernière des notifications visées au paragraphe 1 et ses dispositions s'appliqueront dans les deux États contractants :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, à l'égard des revenus réalisés le 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement l'année au cours de laquelle la Convention est entrée en vigueur ou après cette date;

b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu, à l'égard des impôts exigibles pour tout exercice fiscal commençant le 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement l'année au cours de laquelle la Convention est entrée en vigueur ou après cette date.

Article 28. Dénonciation

La présente Convention restera en vigueur jusqu'à sa dénonciation par un État contractant. Après l'expiration d'un délai de cinq ans à compter de la date de son entrée en vigueur, l'une ou l'autre Partie peut dénoncer la Convention en adressant à l'autre, par la voie diplomatique, une notification à cet effet avec un préavis d'au moins six mois avant la fin de l'année civile. Dans ce cas, la Convention cessera de s'appliquer :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, à l'égard des revenus réalisés le 1er janvier de l'année civile suivant celle de la notification;

b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu, sur les impôts exigibles pour tout exercice fiscal commençant le 1er janvier de l'année civile suivant celle de la notification.

FAIT en double exemplaire à Tallinn le 29 juin 2009, en estonien, hébreu et anglais, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République d'Estonie :

Pour le Gouvernement de l'État d'Israël :

PROTOCOLE

Au moment de procéder à la signature de la Convention entre la République d'Estonie et l'État d'Israël tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, les soussignés sont convenus des dispositions suivantes qui font partie intégrante de la Convention.

1. En ce qui concerne le paragraphe 3 de l'article 4

a) Lorsqu'une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux États contractants et que les autorités compétentes tentent de régler le problème d'un commun accord, elles tiennent compte de facteurs tels que le lieu de gestion effective, le lieu d'enregistrement ou de constitution et tous autres aspects pertinents.

b) Il est entendu que les dispositions du paragraphe 3 sont applicables aussi longtemps que le critère en matière de lieu de gestion effective pour la détermination de la résidence ne figure pas dans la législation nationale de l'Estonie. En cas d'application de ce critère, l'autorité compétente de l'Estonie en informe l'autorité compétente d'Israël dans les meilleurs délais et les dispositions reprises ci-dessous seront d'application en lieu et place de celles énoncées au paragraphe 3 et ce, dans les délais les plus courts possibles qui auront été déterminés par les autorités compétentes des deux États contractants:

"3) Si en raison des dispositions du paragraphe 1 une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux États contractants, elle est censée résider dans l'État dans lequel son siège de direction effective est situé."

2. En ce qui concerne l'article 15

Il est entendu que l'article 15 ne s'applique pas aux rétributions qu'un membre du conseil d'administration ou de tout autre organe visé dans cet article perçoit en ce qui concerne l'exécution de toute fonction autre que sa fonction en qualité de membre dudit organe ou conseil.

3. Prévenir l'évasion fiscale et l'évitement de l'impôt

La présente Convention n'empêchera pas un État contractant d'appliquer sa loi nationale pour prévenir l'évasion fiscale et l'évitement de l'impôt.

FAIT en double exemplaire à Tallinn, le 29 juin 2009, en estonien, en hébreu et en anglais, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République d'Estonie :

Pour le Gouvernement de l'État d'Israël :